

Letnik 4 številka 7/8 julij / avgust 2000 \$4.50

the voice of canadian slovenians

GLASILO

kanadskih slovencev

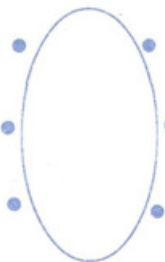
ŽIVLJENJE, ZDRAVO ŽIVLJENJE

Soustvarjamo ga tudi mi.
S svojim znanjem, izkušnjami, izdelki.
Naša poglavitna skrb je namreč zdravje

ZDRAVILA ZA HUMANO UPORABO

DIETETIČNI IN ZELIŠČNI IZDELKI

VETERINARSKI IZDELKI

BIOSINTETIČNI IZDELKI

KOZMETIČNI IZDELKI

ZDRAVNIŠKE STORITVE

 KRKA

Izdaja - PublisherVseslovenski kulturni odbor •
All-Slovenian Cultural Committee**Odgovorna urednica:** Majda Gunžer**Sodelavci**Anica Resnik, Franc Slobodnik, France Habjan, Vladimir
Urbanc, Milena Soršak, Irma Ožbalt, Pavle Larič, Silva
Plut, Bogdan Vidmar, Jožica Vegelj, Francka Seljak, Ted
Kramolc, Milica Muhič, Marija Ahačič Polak, Miro Koršič,
Stan Konda**Svet revije - Editorial Advisors**Florijan Markun (za VSKO), Frank Habjan in Stane Kranjc (za KSK),
France Brence (za Gospodarsko zbornico), Anton Kacinik (za radio
Glas kanadskih Slovencev), Ivan Plazar, Valentin Batič, Anton Ovtar
(za slovenske župnije), Frank Novak, Jože Slobodnik**Postavitev www strani - www pages:**
Ivan Kobe, Frank Pinter, Frank Majzeij**Oglaš - Advertising:** Ivan PlutNaročila, spremembe naslovov, prispevke, oglase in
pripombe pošljite na naslov*Subscriptions, change of address, advertising and
comments forward to*

GLASILO KANADSKIH SLOVENCEV

P. O. Box 3949, Depot 4

HAMILTON, ON L8H 7P2 Canada

Fax: (905) 561-5109

E-mail naslov: majduska@worldchat.com

Besedila ne odražajo vedno stališča uredništva.

Vse pravice pridržane. Ponatis celote ali posameznih delov je mogoče le s
pisnim dovoljenjem. Prispevki so zaželeni.*Articles do not necessarily reflect the opinion of the Editors. All rights
reserved. Reproduction in whole or in part allowed only by written
permission. Submissions are welcome.*Tiskano v Kanadi v nakladi 3000 izvodov
3000 copies Printed in Canada**IZ VSEBINE:**Uvodna beseda • Slovesno ob dnevu državnosti •
Oglaš se Lipa Park • Ekскурzija slovenske šole iz
Hamiltona v Slovenijo • Zlati poroki • Nova
maša v Torontu • In memoriam • Prijatelj
pomakni se više • Simbol jubilejnega leta •
Čestitamo za srčno igro • Še vedno sem del tega
naroda... • Novice iz Slovenije • Od vsepovsod •
Slovence še vedno vznemirja neznana podoba
Prešerna • Pisma bralcev • Finančni kotiček

Na naslovnici • Cover

Mihaela Maraž: "SOČA, olje" - 1999
Galerija Božidarja Jakca v Kostanjevici**Človek, pridi k sebi!***Ljudje na dopustu dobijo krila in se dvignejo v zrak.**Čim bolje znajo leteti, tem dlje proč hočejo.**Proč od svojega dela in svojega okolja. Kaj iščejo?**Raj, ki ga potovalni prospekti slikajo v najlepših
barvah. Kaj najdejo?**Zasedene kampe, drage hotele, prenatlačene plaže,
pred tem pa ure in ure čakanja
v avtomobilskih kolonah,**dokler niso popolnoma izčrpani in na smrt utrujeni.**Ljudje so čudni tiči. Spet se morajo naučiti živeti.**Živeti in uživati v preprostih rečeh.**Dopust! Pridi k sebi! Umiri se!**Kilometri ne sproščajo. Na tisoče avtomobilov,
ki kot majhne hišice na kolesih,**po tisočernih cestah lezejo v naravo, porabijo dosti
energije, utrujajo ljudi in zasmrajujejo zrak.**Pridi k sebi! Umiri se!**Razdalja, ki jo moraš prepotovati, ni tako velika.**To je razdalja med tvojo zunanostjo in tvojo
notranostjo. Gre za tvojo notranost. Če tam ni miru,
ne boš nikjer na svetu našel počitniškega veselja.
Če pa sta mir in radost v tvojem srcu, lahko greš,
kamor hočeš. To bodo zares počitnice.**Iščimo tišino, najdimo mir!**Tu je veselje, ki se je izgubilo
v nenehni naglici in hrupu.*

Phil Bosmans

uvodna beseda

Dragi prijatelji Glasila !

Vsi smo na poti iskanja novega, lepega, znanja, novih razsežnosti in hrepenenja. Ob teh stanjih nenehne budnosti, kjer je hrup največji krivec za mnoge psihosomatske in družbene nesreče, naša energijska fluidnost s pozitivno energijo in življenski optimizem doseže točko, ko bi morali ponovno zajeti v sam vir energije... Kje drugje, kot v naravi sami, ko postanemo del nje, se prične proces ponovnega napolnjevanja z energijo. Zato si tako radi za svojo dušo, v naravi, privoščimo kos tišine in se prepustimo navalu blagih misli, prisluhnemo njenim sporočilom ...

Soča... Za hip zatisnem oči, in moj notranji pogled zaobjame polnost življenske energije v vsej svoji deviški lepoti; vidim in slišim jo, tudi okušam jo lahko. Tako zelo intenziven, globok in neizbrisen spomin na Sočo. Ko si v njeni bližini, te prevzame njena čistost in moč, saj bi lahko bila surogat eliksirju mladosti, sicer pa to tudi je. Prekipevajoča mladostna živost njenih brzic je kot najlepši spev, ki ti dobro dene. Njena barvna čistost kot biser in njena lepota, so balzam na utrujene oči. Narava je bila, je in bo ostala tudi vir, še posebej tistim, ki se ukvarjajo z umetnostjo. Povezani v simbiozi z njo, najprej čakajoč za navdih, kasneje, v prihodnjih trenutkih pa v zahvali izrekajo vsak na svoj način molitev k njej. Kako zelo močan vtis napravi name recimo brezov gaj. Njih debela s svojo belino primerjam s čistostjo duše in v njih krošnjah z zelenimi listi, ki se med seboj prepletajo in dotikajo, zaznavam vse ljudi, ki so v prijateljstvu in ljubezni povezani med seboj...

Vsi smo razpeti v svetu med zunaj in znotraj in prav zato nam lahko narava daje vse tisto, kar nas polni in izpolni v obeh smereh. Daje nam neskončne estetske užitke ob zaznavanju pristne lepote, obenem pa nas notranje izpolnjuje z mirom in spokojnostjo v naravnosti z njo samo. Pomaga nam pri rasti naše osebnosti in nas usmerja v prihodnost. S pomočjo nje, se lahko začnemo odpirati drug drugemu v medsebojni solidarnosti in pripravljenosti na novo kvaliteto odnosa. Iz nje črpamo globoke življenske resnice, ki nam pomagajo premagovati brzice našega življenja.

Dopusti in počitnice so prav primeren čas za vso to razkošje, ki nam ga narava ponuja. Iz srca želim, da se ga obilo zaužijete...

Upam, da vam bo poletna številka Glasila prikupno branje. Med prispevki in novicami iz kanadske skupnosti (obletnici zlatih porok, memoriami in prispevkov ostalih naših sodelavcev...) boste našli tudi novice iz Slovenije in od vsepovsod, lepo branje duhovne strani in še marsikaj zanimivega.

Prijetno počutje ob prebiranju Glasila ter toplo, dolgo in mirno poletje

vam želim!

4 - GLASILO kanadskih Slovencev

*Rad gledam ti v valove bôdre,
Valove te zeleno - modre:
temná zelen planinskih trav
in vedra vištnjevošt višav
lepo se v njih je zčila;
na rosah sinjega neba,
na rosah zelenih gora
lepoto to si pila.
Krasná si hči planin!*

Simon Gregorčič (Soči)

vsko

VSESLOVENSKI KULTURNI ODBOR
forum za povezovanje, informiranje
in meddruštveno koordinacijo

Presednik: Florjan Markun
tel: 905/277-8358, faks: 905/277-0273

Radio GLAS KANADSKIH SLOVENCEV
ob nedeljah dopoldne
na CHIN FM 100.7

v poletnem času od 9. do 10. ure, preostali
del leta od 11. do 12. ure

Preko satelita Anik E-2 KU-band se oddaja
sliši po vsej Severni Ameriki, preko kabla
pa tudi v Bellevilleu, Kingstonu, Londonu,
North Bayu, Ottawi, Sudburyu, Thunder
Bayu, Timminsu, Windsorju.

**Revija GLASILO KANADSKIH
SLOVENCEV**

Mesečnik za kulturno, informativno in
medsebojno povezovanje Slovencev.

Izdaja Vseslovenski kulturni odbor
Letna naročnina za Kanado \$25.00

Naslov:
GLASILO KANADSKIH SLOVENCEV
P.O.Box 3949 Depot 4
Hamilton, ON
Fax: 905/561-5109

Naročila za radio:

Vseslovenski kulturni odbor
770 Browns Line, Toronto
ON, M8W 3W2

Faks za radijsko oddajo: (416)503-0983

Po telefonu:

Milena Soršak - Mississauga
(905) 625-4272 služba
(905) 276-7258 dom

Milica Muhič - Mississauga
(905) 274-6782

Dr. Tone Kačinič - Toronto
(416) 922-1161 služba
(905) 233-5616 dom

Frank Novak - Hamilton
(905) 561-1944

Spletne strani Vseslovenskega kulturnega
odbora so na naslovu

www.vsko.com

Majda Gunžer, odgovorna urednica

Slovesno ob dnevu slovenske državnosti

V četrtek 22. junija je veleposlanik republike Slovenije dr. Božo Cerar v Ottawi priredil slavnostni sprejem ob prazniku državnosti republike Slovenije. V predstavnih prostorih Rideau Club-a so se zbrali ugledni predstavniki slovenskega družbenega in gospodarskega življenja, predstavniki Kanadskega Slovenskega kongresa iz Toronta, Hamiltona in Montreala, predstavniki Vseslovenskega kulturnega odbora iz Toronta in Hamiltona. Sprejema so se udeležili tudi predstojnik lazaristov iz Slovenije g. Zdravko Pogorelec, župnika France Letonja iz Montreala in Franci Slobodnik iz Hamiltona ter nadžupnik France Rataj iz Šmartnega pri Slovenj Gradcu v Sloveniji.

Na sprejemu so bili tudi prisotni številni civilni in vojaški člani diplomatskega zbora akreditiranih pri kanadski vladi, prisoten je bil tudi predstavnik Vatikana. Poseben poudarek in pečat je dal letošnjemu dnevu slovenske državnosti torontski nadškof kardinal dr. Alojzij Ambrožič, ki se je dalj časa zadržal v razgovorih s člani diplomatskega zbora ter s predstavniki slovenske skupnosti iz Kanade. Na sprejemu je bil prisoten tudi častni konzul republike Slovenije g. Jože Slobodnik, iz zahodne Kanade - Calgaryja pa je prišel dr. ing. Franci Jeglič.

Letošnji slovesnosti je dal umetniški pečat moški oktet Simon Gregorčič iz Kobarida, ki je s kanadsko in slovensko himno pričel s slavnostjo. Veleposlanik dr. Božo Cerar je v slovenščini, angleščini in francoščini pozdravil navzoče in jih povabil naj prisluhnejo kulturnemu programu okteta, ki so zapeli nekaj slovenskih narodnih iz Slovenske Benečije in nekaj izbranih umetnih pesmi. Oktet je pred izbrano mednarodno publiko za svoje res umetniško izvajanje požel velik aplavz.

Po kulturnem programu je veleposlanik povabil navzoče na prigrizek in na kozarec slovenskega vina. Navzočnost Slovenije je bila potem v prijateljskih medsebojnih razgovorih močno prisotna.

France Habjan, predsednik KSK, Toronto

*Madžarski vojaški ataše,
dr. Božo Cerar, dr. Vladimir Urbanc*

Oratorij Avgusta Ipavca "Maša na polju", ki je bila izvedena 26. junija v Cankarjevem domu v Ljubljani, je bila izredno dažvetje. Odlomki nekaterih najboljših dosežkov preteklih tisočletij od Svetega pisma dalje razodevajo boj med svetlobo in temo. Besedila v latinskem jeziku so vzeta iz originalnih virov. Glasba mu daje posebno globino in stopnjuje umetniško doživetje. V ospredju je človekovo srce, ki od prvega Adama naprej s pomočjo nebes v tem neizprosni boju s temo vedno znova in znova zmaguje.

Oratorij "Maša na polju" duhovnika in zelo nadarjenega komponista Avgusta Ipavca ima mednarodni pomen. V več pogledih povezuje različne narode: Po sodelujočih zborih, solistih in orkestru; po krajih, kjer se je izvajal; po svetnikih, ki v njem nastopajo. Gre za evropsko romanje pod pokroviteljstvom dunajskega kardinala Franza Königa, ki hoče biti praznovanje dvatisočletnice Jezusovega rojstva.

Glasbeni romarji petih dežel so svojo romarsko pot začeli v Nemčiji na Bavarskem v romarski baziliki sv. Ane v Altöttingu 24. junija, sklenili pa so ga v Trstu 27. junija. Nastopili so otroški pevski zbor iz Gradca, mešani zbor iz Italije, ženski zbor iz Nemčije, zbor sester sv. Franciška iz Slovenije, orkester iz Madžarske. Solisti pa so bili iz Slovenije, Bolgarije, Avstrije, Italije, Španije, Južne Afrike in Mehike. Dirigiral je sam skladatelj **Avgust Ipavec**.

OGLAŠA SE SLOVENSKI NARODNI DOM LIPA PARK

V ponedeljek 22. maja je bilo na Lipa parku res veselo. Praznovali smo tradicionalno ODPRTO HIŠO "OPEN HOUSE" v okviru Folk art festivala v St. Catharinesu. Kot vsako leto smo tudi letos pripravili kratek program, bogato razstavo ročnih del in spominčkov iz Slovenije, kateri predstavljajo naše slovensko poreklo. Okusno pripravljena hrana iz prave slovenske kuhinje. Na različnih pečenih prašičkov in jagenjčkov, kakor tudi jabolčnega strudlja ni manjkalo. Če ne bi bilo prave slovenske potice in peciva, bi ta praznik ne bil popoln. Za srbeče pete so že popoldne poskrbeli muzikantje Button Box Lipa Park, zaplesala je mlajša folklorna skupina iz Toronta, zatem je igral ansambel "Golden Key", da se je slavje zavleklo kar dolgo v noč. Praznik Odrpote hiše so počastile in popestrile s svojo lepoto kraljice 9 - tih kulturnih društev iz St. Catharinesa in okolice. Kraljica društva Lipa park je letos gdč. Julija Habjan.

Bilo je zopet v četrtek 25. maja letos, ko se je na Lipa parku zbralo lepo število gostov že ob 5 uri popoldne iz raznih krajev Amerike in okolice; iz Clevelanda, iz Toronta, Mississauga, Hamiltona, Grimsby - a, Beamsvilla, St. Catharinesa in bližnje okolice.

Slovenski Narodni dom Lipa park je priredil družabni večer v počastitev za doseg 3 - kratni Grammy Award in za letošnje najvišje kanadsko častno priznanje "Order of Canada" našemu slovenskemu rojaku, članu Lipa park WALTERJU OSTANEK. Mislim, da je to edini rojak Slovenec, ki je prejel to častno odlikovanje Kanade. Walter je med drugimi odlikovanji prejel tudi doktorat univerze Brock, postal muzikant za leto v Polka fame v Clevelandu, bil je 12 krat predlagan za Grammy Awar, prejel pa ga je 3 krat. Tudi na Lipa parku smo ga počastili s plaketami in uro, ter osebnimi čestitkami bivših predsednikov Tony Korošec, Tony Kočis, Jože Mikolič, Jože Bajuk in sedanji predsednik Frank Barič. Med drugimi gosti so Walterju čestitali Mr. Lasowka M.P. in Mr. Bradley M.P. iz St. Catharinesa, ter radijska osebnost Mr. G. Brian Baker, ki je spretno vodil program počastitve. Letošnja kraljica Lipa parka gdč. Julie Habjan pa je podarila Walterjevi ženi Ireni šopek rož. Walterja so s svojo navzočnostjo počastile

6 - GLASILO kanadskih Slovencev

tudi ljubke kraljice društev drugih nacionalnosti.

Vodje slovenskih orkestrov iz okolice St. Catharinesa, ki so Walterjevi osebni prijatelji - Tony Habjan, Stan Drobnič, Button Box Lipa Park, Dr. Edy Vrščaj in Zdravko Augustin - so tako navdušeno in brez prenehanja igrali, da je slovenska muzika odmevala še pozno v noč. Ob lepih slovenskih melodijah, odlični slovenski hrani in pijači je bilo vzdušje te počastitve Walterju enkratno, sijajno. Nazadnje se je tudi Walter zahvalil publikli, ki je bila navdušeno razpoložena, za lep večer in povdaril, da mu je bil Lipa park že od vsega začetka kakor dom, za katerega je ob začetku gradnje med prvimi podaril kar lepo vsoto. Walter, hvala lepa!

Žal nam je, ker smo pogrešali naše vidne slovenske osebnosti, ki se tako zavzemajo za slovenstvo, za slovensko kulturo, za slovenski jezik, ki bi v imenu društev iz Južnega Ontarija pozdravili in čestitali Walterju, ki kot potomec slovenskih staršev dobro obvlada slovenski jezik in razume vsakega Slovenca v besedi in muziki.

Slovenci, ali se zavedamo kaj pomeni tako visoko odlikovanje za tako majhen narod kot je Slovenija, in za nas peščica Slovencev, ki živimo v Kanadi med toliko drugimi narodnostmi, da je prav naš rojak Walter Ostanek prejel od tako velike države kot je Canada najvišje priznanje Canade "ORDER OF CANADA".

Čestitamo Walterju za njegov dosežek, za njegov delo in uspeh, v čast si štejemo, da si naš in ponosni smo nate.

Francka Seljak

Gostovanje moškega okteta "Simon Gregorič" v Kanadi

"Iskrice domorodne v pesmi"

Od 16. do 26. junija se je mudil v Kanadi slovenski moški oktet "Simon Gregorič" iz Kobarida. Delovati je začel decembra 1977 leta, ko se je skupina pevskih prijateljev odločila, da bo nadaljevala poslanstvo in tradicijo petja svojih dedov in očetov. Prav zato so pesmi iz njihove pevske zakladnice korenine okteta, sami jih imenujejo "iskrice domorodne v pesmi". Stara domača pesem iz Posočja je bila stalna

St. Patric Day v Torontu

Na povabilo irske skupnosti sta se člana plesne skupine Mladi glas, ml. Matthew Genorio in Annemarie Muhič udeležila slovesne maše v katedrali, na St. Patric Day. Dobila sta pisno zahvalo za udeležbo pri njihovem vsakoletnem slavju. To omenjam zato, ker je premier Irske izrecno poudaril, kako je vesel, ko vidi tudi predstavnice slovenske skupnosti v tako čudovito obarvanih narodnih nošah.

Posebno zahvalno pismo je poslal tudi gospod Mel Edwards – faithful navigator, kardinal Mc. Guigan Assemb. Knights of Columbus.

Ker je to za nas delovni dan, se tega slavja nismo mogli udeležiti. Zato se še posebej zahvalim gospe Genorio, ki je že v ranih urah peljala naša dva mlada predstavnika na to slavnost.

Milica Muhič,
Toronto

Matthew Genorio in
Annemarie Muhič

Iz visoke pesmi (2, 3-7)

*Kakor jablana med gozdnim drevjem,
tak je moj ljubi med mladeniči.
Z užitkom posedam v njeni sencí
in njen sad je sladek mojim ustom.
V vinski hram me je peljal
in njegov prapor nad mano je ljubezen.*

*Okrepčajte me z rozinovimi kolači
poživite me z jabolki,
ker sem bolna od ljubezni.
Njegova levica je pod mojo glavo,
njegova desnica me objema.
Rotim vas, hčere jeruzalemske,*

*pri gazelah ali poljskih srnah.
Ne budite in ne motite ljubezni,
dokler se veseli!*

► spremljevalka ljudi skozi vsakdanje življenje iz tega prelepega dela Slovenije.

Vsakdo, ki je bil prisoten v dvorani župnije Marije Pomagaj na koncertu, je mogel takoj ugotoviti, da je bil koncertni program drugačen od koncertov katerim pogostoma prisostvujemo. Umetniški program je bil v glavnem zapolnjen s starimi pesmimi iz gornjega Posočja, iz kobariškega, iz "tmínskega" in iz hribovite beneške Slovenije. Seveda pa so peli tudi umetne pesmi na besedila pesnika Simona Gregorčiča. Iz izvajanja okteta je bilo občutiti, da pevci odlično poznajo glasbeni stavek in prav zato je bilo njihovo petje "muzika" v pravem pomenu besede. Zlitost in barva glasov preprostih pesmi je bil resnično glasbeni užitek. Tudi v izvajanju zahtevnih umetnih pesmi je oktet dokazal svojo visoko umetniško in tehnično raven. Oktet vodi že 23 let umetniški vodja, tenorist Metod Bajd, ki je številne domače pesmi priredil za koncertno nastopanje. Posebnost omenjenega koncerta je bilo tudi izrazno bogato povezovanje in

predstavitve pesmi, katero je omislil in posredoval basist Ivan Rutar.

Pred koncertom v dvorani so v cerkvi pri bogoslužju al kapela peli Vinka Vodopivca "navadno mašo", ki je bila za vsakega od prisotnih posebno doživetje. Te Vodopivčeve cerkvene skladbe še ni bilo slišati iz slovenskih cerkvenih korov v Kanadi. Oktet iz Kobarida je tudi s tem obogatel slovensko kulturnost v velikem Torontu.

Oktet je imel nadalje koncert še v Beamsvillu pri Hamiltonu (17. junija) in 18. junija na Gregorčičevem dnevu, ki ga vsako leto organizira primorsko društvo Simon Gregorčič v Torontu. 22. junija je nastopil v Ottawi na praznovanju dneva slovenske državnosti. Ob njihovem obisku smo slovenski rojaki zopet doživljali bogato dediščino slovenske kulture, ki so jo gojili rodovi primorskih rojakov v gornjem Posočju.

France Habjan, predsednik KSK, Toronto

EKSKURZIJA "SLOVENSKE ŠOLE HAMILTON" V SLOVENIJO

Že več let si učitelji slovenske šole sv. Gregorja v Hamiltonu prizadevamo in smo že veliko o tem razpravljali, da bi našim učencem od 4 - 7 razreda zelo koristilo prikazati v živo to, kar smo jih v teh letih naučili: slovensko zgodovino, zemljepis in slovensko literaturo (pisatelje in pesnike) ter lepote Slovenije. Da slišijo, kje se ta lepa slovenska beseda govori. Želimo jim pokazati kraje, kjer so živeli njihovi predniki in v njih vzbuditi zavest in ponos, da so Slovenci. Ker so otroci naša prihodnost za nadaljevanje slovenske kulturne dediščine tudi v Kanadi, smo se odločili, da jih še bolj navdušimo za slovensko šolo in slovenski jezik. Mnogi izmed naših učencev so že druga ali tretja generacija kanadskih Slovencev, mnogi so otroci nacionalno mešanih zakonov. Večina teh otrok še nikoli ni bila v Sloveniji, čeprav kar dobro obvladajo slovenski jezik in radi prihajajo v slovensko šolo.

V začetku šolskega leta smo imeli s starši otrok sestanek. V kratkem smo jim predstavili naš program.

Bili so navdušeni in mnenja, da s tem delom nadaljujemo. Čas našega potovanja bo od 16. julija do 1. avgusta.

Ekskurzija nas bo popeljala po vseh pokrajinah Slovenije. Glavne postojanke bivanja bodo v Beltincih, Mariboru, Ljubljani in Portorožu. Od tam imamo planiran ogled posebnosti posameznih področij. Tudi nekaj slovenskih šol si bomo ogledali in se srečali s svojimi sovrstniki, seveda po dogovoru z nekaterimi ravnatelji, ker takrat ni šole.

Za uresničitev našega prizadevanja smo

•••••
8 - GLASILO kanadskih Slovencev

potrebovali tudi finančno pomoč in zato smo se obrnili na Ministrstvo za zunanje zadeve, Urad za Slovence v zamejstvu in po svetu v Ljubljani.

Celo leto smo se vsi - učitelji, učenci in starši trudili, da bi pridobili čimveč sredstev, ki nam bodo polepšale našo ekskurzijo. Z akcijami smo bili zadovoljni. Trudili se bomo še naprej, da bomo prikazali otrokom lepote Slovenije in domovino takšno, kot jo vidijo njihovi starši. Tako kot vam prijateljem, gre posebna hvala sponzorjem, kateri so prispevali velik finančni delež. Vsem iskrena hvala. Oglasili se bomo ob povratku domov in vse seznanili o naši ekskurziji. Ker smo bili uspešni pri zbiranju denarnih sredstev, smo prepričani, da bo tako

uspešna in lepa tudi naša ekskurzija. Med vami prijatelji so naši sponzorji Slovensko kulturno društvo Hamilton - Wentworth, Ministrstvo za Zunanje zadeve - Urad Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu, Društvo sv. Jožefa v Hamiltonu, Mladinski

Toni Kobal, 1982, - Stari del Ljubljane

odsek, Cerkev sv. Gregorja Velikega, Bled Mutual Benefit Society - Planica 13, Slovenian Parishes Credit Union, Slovenski Park, Canadian Slovenian Genealogical Foundation, Kodarin Industries, Olymp Electric, Katoliška ženska zveza pri sv. Gregorju, g. Dežak Janez.

Upamo, da se vrnemo polni novih in lepih doživetij, ki nam bodo za vedno ostala v trajen spomin na Slovenijo.

Darinka Ferletič - ravnateljica

Slovenski Park: www.slovenskipark.com

Slovensko Letovišče: webhome.idirect.com

“Njene žive oči so se uprle v mene in moje v njene...”

V mesecu maju je minilo 50 let, kar sta si Anica in Rudi Resnik obljubila zakonsko zvestobo. Za zlati jubilej so jima otroci pripravili primerno slovesnost, ki se je pričela s sveto mašo pri Mariji Pomagaj v Torontu, kjer sta slavjenca od vsega začetka zvesta župljana in vidna delavca v mnogih organizacijah in društvi. Za njuno vestno in požrtvovalno delo jima je slovenska skupnost iz srca hvaležna.

Da bi mi kaj več povedala o svojem življenju, smo se domenili za zmenek na slovenskem letovišču pri Boltonu, kjer imata jubilaranta poletno hišico in se tja prav rada zateketa.

Anica in Rudi, kakšni so Vajini spomini na prvo srečanje?

Anica – Prvo srečanje mi je ostalo v globokem spominu. V Ljubljani sem končala državno trgovsko akademijo in dobila službo pri županu Francu Severju. V tej službi sem ostala vsa vojna leta, obenem pa sem pomagala domačemu župniku pri prosvetnemu delu. Ker nisem hotela sodelovati z OF, sem morala po končani vojni bežati kot mnogi drugi. Trnjeva pot me je vodila preko Vetrin in Špital. Ker sem bila večša pisarniških del, sem v taborišču kaj hitro dobila delo v pisarni. Nekega dne sem dobila naročilo, naj napišem živilsko nakaznico za Rudija Resnika.

Rudi – Mene je vojna vihra doletela, ko sem bil še brez poklica in tako marsikaj prekrizala. Mlad sem se pridružil domobrancem in tako sem moral maja 1945 bežati, da si rešim golo življenje. Tudi jaz sem se znašel v Špitalu. Tam sem opravljal različna dela in bil nekega dne poslan na teren. Še preje pa sem moral dvigniti živilsko izkaznico. V pisarni je bilo kar nekaj taboriščnikov. Za pisalno mizo je sedelo dekle temnih las in vedrega obraza. S prijaznim glasom je klicala imena dobitnikov naročilnic. »Rudi Resnik« zaslišim. Približal sem se mizi, stegnil roko, njene žive oči so se uprle v moje in moje v njene, ostal je nepozaben vtis ...

Anica – Ja, to so bili časi preizkušenj, čakanja in upanja v pravico, utrdili so nas v skromnosti....

In to je potem držalo?

Rudi – Ne, življenje v taborišču je zahtevalo svoje, spomladi leta 48 sem z ladjo odšel v Kanado. Vsak nov prišlec je moral odslužiti eno leto na raznih delovnih mestih. Jaz sem bil poslan na železnico in držal stike s so-rojaki, kolikor je to bilo mogoče.

Anica in Rudi pred 50 leti

Anica – Veliko spominov hranim na tista leta. Bili smo revni, brez gmotnih sredstev, a vendar bogati, ker smo bili med seboj iskreni prijatelji. Potem so prihajali časi ločitev. Drug za drugim so odhajali preko luže v daljne neznane kraje iskat delo, novo življenje...

Jeseni leta 1948 sem se tudi jaz odločila za Kanado. Leto dni sem delala pri neki židovski družini v Torontu in ostala v stikih s Slovenci. Spomladi leta 1949 sem bila povabljen na poroko prijateljev Tončke in Franka Levstika.

Rudi – Tudi jaz sem bil na tej slovesnosti. Kakšno presenečenje, ko sem tam zagledal Ani. Ob letu sva se poročila.

Ko danes gledamo zaročence, ki pripravljajo poročna slavja, načrtujejo medene mesece, urejajo prva stanovanja.... se človek nehote vpraša, kako je vaša generacija gledala na bodočnost?

Anica – Z bornimi prihranki sva si kupila najpotrebnejše. Prvo stanovanje je bila skromno opremljena najeta soba. Niti štedilnika ni bilo, le 'hot plate'. Imela pa sva trdno voljo, močno vero in neomajno zaupanje, da bo vse dobro.

In 'honeymoon' ?

Rudi – Učiti sem se moral. Malo pred tem sem končal tečaj v Chicago Vocational School za avtomehanika in

sem bil tik pred končnimi izpiti. Dobro sem se zavedal, kako pomembno je, da se izkažem in si s tem zagotovim možnost boljšega zaslužka. Ani me je razumela in tudi vseskozi podpirala.

Ob letu se Vama je rodil sin Marjan in potem so sledili Majda, Tomaž, Lucy, Gregor in Monika. Kako sta zmogla tolikšno breme?

Rudi – Po naravi sem optimist in imam rad otroke. Odgovornosti sem jemal resno, a se nisem obremenjeval s skrbmi, obupaval nisem nikoli. Vedno sem imel močno vero. Kot mehanik sem takoj dobil zaposlitev pri Canada Packers in tam ostal 36 let, prav do upokojitve. V razkošju nismo živeli nikoli, a bilo je dovolj, da smo kupili hišo in si v njej ustvarili dom.

Anica – Rudiju se moram zahvaliti, ker je vedno znal pomiriti razburkane vode. Ko danes gledam nazaj, se počutim kar malce krivo, da sem se preveč obremenjevala z nepomembnimi skrbmi. Dolgčas mi pri šestih otrokih ni bilo nikoli. Kljub temu, da sva z Rudijem različnih značajev, sva bila v važnih stvareh vedno zedinjena.

Rudi – V vrednotah si nisva nikoli nasprotovala, in utrjevala sva pozitivne lastnosti.

Anica – Hvaležna sem staršem za dober zgled. Oče mi je že v mlado dušo vcepil ljubezen do slovenstva, mama pa je bila vztrajna in pridna kot mravlja.

Jabolko ne pade daleč od drevesa. Kljub temu, da Vaju je usoda tako rekoč presadila, nadaljujeta družinsko tradicijo daleč od rodnega kraja.

Anica – Že v rani mladosti sem rada pisala in v šoli prejela kar nekaj pohval in nagrad. To sem v Kanadi nadaljevala in prav vesela sem dejstva, da sem marsikaj 'pravočasno' zapisala, kar se danes lahko uporablja kot arhivsko gradivo. Vedno sem bila navdušena za delo v slovenski skupnosti. Rada priskočim na pomoč, kjer pač morem.

Rudi – Otroke sva že od vsega začetka vključevala v

slovensko skupnost in vsi razumejo in govorijo slovensko.

Na slavlju, ki so ga Vama pripravili, je bilo to močno čutiti.

Rudi – Res so naju presenetili. Vsi so prišli in nama podarili dan, ki ga ne bova nikoli pozabila. Že pri sveti maši sva začutila, kako posebni so najini otroci. Skupaj smo se zahvalili nebeškemu Očetu in božji materi Mariji za toliko darov, ki smo jih bili kot družina deležni.

Anica – Prijetno sva bila presenečena tudi nad prisotnostjo dragih prijateljev, ki so prihiteli od vsepovsod.

Rudi – Vedela sva, da je po sveti maši za vse pripravljena večerja, kaj drugega nisva pričakovala.

Anica – Pa sva se krepko zmotila.

Otroci so nama pripravili pravcati program. Drug za drugim so se zvrstili na podiju in skupaj smo podoživljali srečo, ki jo lahko nudi samo družina.

Sedaj je že vsak na svojem. Ostala sta sama. Kako to sprejemata?

Rudi – Tudi to je del življenja. Hvaležna sva Bogu za vse prejete dobrote in zdravje. Sedaj več

potujeva, obiskujeva otroke, čez dva dni spet poletiva v Slovenijo. Imava pa kar nekaj vnukov in vnukinj, s katerimi rada preživljava čas, kolikor nama to možnosti dopuščajo.

Anica – Časa mi nikoli ne preostaja. Delo mi gre malo počasneje od rok, še vedno rada sodelujem pri kulturnem delu v slovenski skupnosti. Da to zmorem, gre pa zasluga tudi Rudiju, ki me vozi in potrpežljivo čaka.

Anica in Rudi, v svojem in v imenu slovenske skupnosti Vama k zlatemu jubileju še enkrat iskreno čestitam in zaželim še mnogo srečnih, zdravih in zadovoljnih skupnih let. Božji blagoslov naj Vaju spremlja še naprej in srečno pot.

Anica in Rudi -zlatoporočenca

ZLATA POROKA MARTINA IN ROZALIJE PUŠIČ, 29. APRILA 2000

Čudovit sončen dan, sam Bog se je veselil z zlatoporočencema Martinom in Rozalijo. Že sama maša je bila ganljiva. Daroval je je gospod Ivan Plazar. Podal jima je življensko pridigo, kako uporabne so tri najpomembnejše besede v zakonu, te so "hvala, ljubim te in oprost". O, da, pa še kako življenske, brez njih bi nam bilo težko živeti, kaj šele dočakati zlato poroko, kot sta jo dočakala prav Rozalija in Martin. Prošnje sta izrekla Volk in Jaklič. Maša je bila nadvse slovesna.

Da sta Martin in Rozalija ugleden in vzoren par sta prav gotovo dokazala s svojimi otroki.

Otroci Martin, John in Majda so vsi trije glasbeniki. Imeli so dolgoletni, zelo priljubljen ansambel Veseli Vandrovčki in te so v originalni zasedbi spet predstavili v prvi točki njihovega presenečenja za starše. V dvorani ni bilo nikogar, ki bi mu ne igralo srce od zadovoljstva. Na oder so povabili najprej gospoda Plazarja, potem pa pevca gospoda Blaža Potočnika in Danila Volka. Oba sta zapela pesem "Kol'ko kapljic toliko let". Višek pa je dosegla pesem, ki jo je zapel g. Blaž Potočnik kot solist, "Ne pozabi sinko moj". Zadel je globoko v naša srca, v grlih je tiščalo in solze so kar vrele na dan.

Vnučki in vnukinje so jima pripravili folklorni program, katerega jim je sestavila Nevenka Slavinec, o ja, sposodili so si samo enega plesalca, Mathew Genorja, rekli so, da so ga kupili. Odplesali so lepe plesle. Sledila je slika zlatoporočencev z vnuki v narodnih nošah – enkratno, nimam drugih besed.

Na oder so povabili sedaj že zlatoporočenca, Martina in Rozlijo, kmalu smo izvedeli, kdo je gospodar v tej družini. Martin je kar predal prvo besedo ženi. Rozalija je bila lepo pripravljena, pozdravila je vse goste in se zahvalila, da praznujemo ta dan z njima. Nazadnje so le

pripravili še Martina do mikrofona, o, pa da ne boste mislili, da Martin ne zna govoriti. Spravil nas je do solz in do smeha. Pripovedoval je, kako so prišli v Kanado in kakšno je bilo stanje takrat. Vmes se je kot pristni Belokranjec dobro pošalil, saj smo vsi izvedeli, zakaj je danes Rozalija večja kot on.

Večer nam je hitro mineval ob dobri hrani, ki jo je pripravila gospa Soršak in ob dobri glasbi ansambla Planinski kvintet. Vse je kar prehitro minilo. Ostali pa so čudoviti spomini zlate poroke in njihovih slavljenčev.

Ker pa sta Martin in Rozalija dolgoletna člana Slovenskega Parka, mi dovolite, da jima ob tej priložnosti tudi sama iskreno čestitam ob njunem tako visokem jubileju in jima želim še obilo let zdravega in veselega skupnega življenja. Zahvaljujem se jima za vso podporo, ki sta jo skozi vsa dolga leta dajala Slovenskemu Parku. Vesela pa sem, da sem tudi jaz bila deležna tega častitljivega slavlja.

Milica Muhič, Mississauga

Družina Pušič, Toronto, april 2000

Preden sem se poročil sem imel šest teorij, kako vzgojiti otroke. Sedaj imam šest otrok in nobene teorije več.

J.W. Rochester

Nova maša v New Torontu...

Nedelja 2. julija... Zvonovi župnijske cerkve v Cerkljah na Gorenjskem pojo daljno melodijo nad množico, ki hiti v cerkev Brezmadežne... V jasno nebo odmeva njihova pobožna simfonija... Tako po domače slovesno se zgane v srcu kot le redkokdaj v

življenju... Nova maša, prva v slovenski župniji Brezmadežne... Pod visokimi mlaji ob cerkvi se zbirajo narodne noše, mladina Novega rodu in Mladega glasu... Cerkev je že eno uro pred začetkom slovesnosti polna.

Ob pol enajstih prihaja v cerkev novomašnik Janez Likozar v spremstvu narodnih noš, mladine, ministrantov, č.g. Ivana Plazarja in svojih sobratov iz reda Spremljevalcev Križa. Veličastno petje združenih zborov Brezmadežne in Marije Pomagaj doni s kora. V predvežju ga sestra pozdravi z novomašnim križem in prelepimi besedami..

"Blagoslovljena je po Tebi naša župnija, v ponos si očetu in družini, naša mama ti iz nebes pošilja svoj blagoslov... Gospodov križ naj Ti bo luč in opora." Prostorna cerkev ja vsa odeta v bele nageljne, marjetice in zlatorumene lilije. Skozi barvna okna se v notranjost cerkve preliva mavrična svetloba...

Edinstveno lep in veličasten je ta dan za župnijo Brezmadežne. Po slovesni zahvalni prvi maši podeli novomašnik vsem navzočim poseben papežev blagoslov. Janez Likozar se je rodil, odraščal v slovenski šoli in društvih, v verni družini in pri dobrih duhovnikih spoznaval Boga. Pred 37 leti ga je pokojni župnik Janez Kopač med prvimi krstil v novi župniji.

Oče Aleš in pokojna mama Angela izhajata iz cerkljanske fare na Gorenjskem, kjer je isto nedeljo 2. julija še en novomašnik prvokrat pel zahvalno

Janez Likozar -
novomašnik

mašo. Nedoumna in skrivnostna so božja pota in načrti... Po dolgih letih iskanja in smisla življenja, različnih poklicev in izkušenj, je Janez Likozar spoznal božjo voljo in klic. 10 junija je bil v katedrali Naše Gospe v Ottawi posvečen za duhovnika po šestletnem bogoslovnem študiju.

K novomašnem slavlju v dvorani, ki ga je odlično organizirala gospa Mara Krmelj, se je zbralo čez štiristo povabljenih gostov. Med njimi je bilo mnogo nekdanjih cerkljanskih župljanov iz Toronta in Clevelanda. Iz Slovenije sta na slavje priletela sestrična in bratranec. Po pozdravih, čestitkah in novomašnikovi zahvali, smo slovesni dan zaključili s petimi lavretanskimi litanijami in blagoslovom v cerkvi.

Na zadnji strani liturgičnega programa nove maše beremo še imena: Nada Čemaš, Jože Slobodnik, Jože Balkovec, Rudi Kus, obe slovenski banki, Anton Klemenčič, Mici Končan, Jože Kastelic, Kavčič Marko in Franci iz Slovenije, ki so z načrti, ročnim delom in denarno pomočjo ustvarili kelih, dva križa in oblačila. Bogu hvala za vse in prošnja za duhovnika Janeza, da bo vedno in povsod z zgledom in besedo oznanjal Večno Resnico in Ljubezen.

Anica Resnik, Toronto

Tony Kobal, 1982 - Franciškanska cerkev v Ljubljani

Naj ji bo lahka kanadska zemlja...

15. junija 2000, smo se v Torontu za vedno poslovili od ene najbolj cenjenih in spoštovanih kanadskih Slovenk, **Tončke Kastelic**, rojene Pogorelc. Tončka se je rodila v Strugah pri Taboru naprednim trgovskim staršem. Njena življenska pot ni bila lahka. Leta 1948 je z begunci prišla v Kanado in si nekaj časa morala služiti kruh kot služkinja in delavka v tovarni. Po poroki z gradbenikom Jožetom Kastelicem je delala v njegovem podjetju nekaj let kot njegova desna roka in vestna računovodkinja, v

privatnem življenju pa je bila dobra in ljubeča žena vse do konca njenih dni.

Tončka Kastelic je bila celo življenje predvsem verna in zavedna Slovenka, ki ni pozabila svojih korenin in je z možem Jožetom vedno podpirala slovensko skupnost.

Mnogo let je bila aktivna pri katoliški ženski ligi, vedno pa velika dobrotnica in podpornica cerkve in njenih ustanov. Kako zelo je bila priljubljena, je bilo videti že v

pogrebnem zavodu, kjer se je od nje prišla posloviti množica prijateljev in znancev. Cerkev Brezmadežne na Browns line je bila nabito polna Slovencev in Kanadčanov, ki so se z bogoslužjem poslovili od nje. Pogreb je bil veličasten in vsem, ki smo jo poznali, jo spoštovali in imeli radi, bo ostala v najlepšem spominu. Naše sožalje možu Jožetu Kastelicu, sestri Majdi, bratu Slavku in vsem sorodnikom. Naj ji bo lahka kanadska zemlja.

Marija Ahačič Pollak, Toronto

Lani Tončka – Letos Vida – vmes Marija...

11. junija letos, nas je za vedno zapustila naša zvesta članica, sestra naše družine S.P.D. Simon Gregorčič. **Vida Grlj** je bila rojena 4. marca 1928 v Jasenu, blizu Ilirske

Bistrice na Primorskem.

Po večletni hudi zahrbtni bolezni je njeno dobro srce prenehalo utripati v starosti 72 let.

Z možem Milanom sta prišla v Kanado še preden se je ustanovilo, takrat imenovano Primorsko Društvo Simon Gregorčič. Oba sta bila ustanovna člana tega društva. Lani, ko je Društvo praznovalo 40. obletnico obstoja, je bila naša Vida še vedno med nami na

društveni farmi, kjer je pred 31 leti skuhalo prvo kavo in prve klobase pod dežnikom na odprtem...Vsi, tudi ona sama smo plačali za kavo in klobaso,

ker je to zahtevala z opravičilom, da so to prvi centi s katerimi bomo

napravili kuhinjo. In kako res je bilo. Vseh 40 let je Vida požtvovalno delala in pomagala graditi to, kar imamo danes. Vsako soboto in nedeljo sta bila z možem Milanom na farmi. Milan z žago, krampom ali lopato, Vida pri loncih v kuhinji ali okoli dvorane s krpo in metlo. Bila sta vzgled vsem članom in prijateljem, ki jih ni bilo malo.

Draga Vida, Tebe ni več med nami. Toda nam bo ostal v spominu Tvoj vedno nasmejani obraz, tvoj mili in prijazen glas. Na farmi Te bomo vsi pogrešali, vsi Tvoji prijatelji in člani. Prepričani pa bomo, da si Ti še vedno z nami, da nas priporočaš pri Bogu in pri našem idolu Simonu, ki si ga tako cenila.

Vida! Počivaj v miru in naj Ti bo lahka kanadska zemlja.

Možu Milanu, bratu v Sloveniji, svaku Viktorju in ženi Mariji, svakinji Vidi in možu Rajkotu, vsem nečakom in nečakinjam ter vsem sorodnikom, naše iskreno sožalje.

V imenu Društva Simon Gregorčič – Frančka Seljak
julij/avgust 2000 - 13

Kočevski Rog

“Oče odpusti jim saj ne vedo kaj delajo”, je citat iz svetega pisma, ki bi ga lahko navezali na dogodke pred 55. leti, ki so zaznamovali slovensko zgodovino mnogo bolj kot si morda lahko

priznamo. Kajn je zaslepljen s sovraštvom položil roko na svojega brata, prelita je bila bratska kri.

Konec vojne, ki je v naših krajih trajala grozljiva štiri leta, za mnoge ni prinesel radosti in veselja. Slovenska razdeljenost, ki ima korenine že davno pred 2. svetovno vojno je med njo dosegla višek. Šla je celo tako daleč, da ni bilo sveto niti najsvetejše, človeško življenje. Kolone beguncev so se tako umikale proti Avstriji, vojaki poraženih vojska, civilisti in povsod prežeči strah pred revolucionarji.

Veliko jih je uspelo pobegniti na Koroško, še več so jih zmagovalci zajeli. Usoda ujetnikov je bila grozljiva. Več kot 300 različnih množičnih grobišč so našeli člani Društva za ureditev zamolčanih grobov na tem majhnem koščku sveta. Obstajajo študije, ki ugotavljajo, da leži v njih med 150 in 200 tisoč ljudi. Od tega okoli 10 odstotkov Slovencev.

Zakaj je bilo potrebno med krivimi, obsoditi toliko nedolžnih? Svoboda je imela grenak priokus...

Človek je postal človek, ko se je začel zavedati sebe, ko je bil sposoben določiti refleksijo do sveta, ko je začel pokopavati svoje mrtve in se jih spominjati tudi ko jih ni bilo več... Prve

človekove grobove najdemo že kakih 7000 let pred Kristusom. 9000 let po tem, najdemo ljudi zagrebene v tankovske jarke, pometane v kraška brezna, brez imena in priimka z edinim namenom, da bi spomina nanje ne bilo več. Gre za zanikanje lastne človečnosti. Človek je postal človeku kamen!

Bistvo človečnosti je varovanje šibkejših in bolnih, tukaj pa so pobili ljudi, ki so bili priklenjeni na postelje, ki se niso mogli braniti, ki so samo čakali. Partizanska bolnišnica Franja naj bi postala eden od svetovnih spomenikov, na drugi strani pa ljudje, ki to predlagajo v imenu človečnosti in humanitarnosti, popolnoma pozabljajo na konvoje bolnikov, ki so bili zajeti že po koncu vojne in za katerimi se je izgubila vsaka sled... Je to dvoličnost?

“Oče odpusti jim saj ne vedo kaj delajo” in “Na svidenje nad zvezdami”, sta bila stavka tistih, ki so jih kot živino namenjeno za zakol vozili proti znanemu koncu. Kakšna je bila stiska obsojenega na smrt, samo zato ker ni bil naš, ne bomo nikoli izvedeli...

V junijskih dneh je minilo 55 let od teh dogodkov. Tudi letos smo poromali na kraj strašnega trpljenja in zaznamovanosti slovenskega naroda, v Kočevski Rog. Spetse je v tej veličastni katedrali na prostem slišalo pritajeno govorenje in petje, spet so bile marsikateri oči solzne. Zgodovinski spomin ni pozabljen in molitev, slišala se je molitev! Revolucionarni zmagovalci so na povojnih moriščih izgubili. Izgubili so moralo, izgubili so verodostojnost, izgubili so človečnost. Prejšnji sistem je izključeval te temeljne civilizacijske norme. Temeljlil je na prevari in kosteh političnih nasprotnikov.

Kosti so še vedno nepokopane. Ležijo na vseh koncih naše dežele. Od Prekmurja do Trsta, od Bele krajine do Slovenj Gradca. V zadnjih dneh smo lahko slišali tudi za možnost identifikacije

umrlih s pomočjo jederne in mitohondrijske DNK. S to metodo so se Američani odločili identificirati vse umrle vojake v Korejski, Vietnamski in celo drugi svetovni vojni, identificirali pa so tudi trupla ubitega ruskega carja in njegove družine. S to metodo bi bilo mogoče pridobiti dovolj podatkov za še vedno neizdane mrliške liste.

Zgodovina čaka na nas tudi po 55. letih. Nikoli ni prepozno. Klic "Oče odpusti nam saj nismo vedeli kaj delamo" pa je po tolikih letih namenjen tudi mučencem vesti. Tistim, ki težko spijo zaradi teže vesti. Spokoriti se, priznati krivdo in obžalovati je začetek. Vest lahko pomiri samo Bog. Bog je tisti, ki grehe odpušča. Tisti, ki jim vest očita, morajo prevzeti krivdo nase brez izgovarjanja, kajti po vojni pobiti je več ne občutijo. Od nas ne zahtevajo ničesar, tudi ureditve svojih zadnjih bivališč ne. To zahteva od nas zavest, da smo ljudje, ki se spominjamo svojih umrlih in v nasprotju z živalmi, še posebej skrbimo za šibke in bolne.

Naj sklenem. Junjski dnevi vsako leto pred nas prinašajo premislek o minljivosti in nestanovitnosti usod. Pred nas prinašajo premislek o življenju in smrti, o zmagovalcih in poražencih. Kdor po tem premisleku ugotovi, da je potrebno pred zgodovino spremeniti sebe in ne zgodovine pred sabo je že na pol poti do pomiritve s sabo in soljudmi!

Jože Bartolj, Slovenija

"Zunaj dvoma je, da nas vse, ki se tu zbiramo, povezuje nekaj višjega. To ni maščevanje, poravnavanje računov, dokazovanje lastnega prav. Ne, to je dobesedno preseženo vsemu, kar se lahko zgodi v tu – in – zdaj časa, je prepričanje v nesmrtnost človeškega življenja in v poslednje reči".

Boštjan Turk

Pridem

Pridem z jokom Boga in mrazom tihih domov,

s smrtjo rodov in dihom živega gozda.

Pridem s cvetjem zamolčanih grobov,

s potočkom krvi, ki v breznu šumi

in z begom volka iz tega pragozda.

Pridem s srcem polnim noža.

Pridem in stresem pred tebe rožne vence moje zadnje poti

in te prosim, rabelj – brat :

Poglej mi še enkrat v oči!

(Sonja Ofak)

Stane Jarm 1998, osma postaja križevega pota v Kočevskem Rogu

“Prijatelj, pomakni se više!” - Lk 10, 14

“*Pojdite sami zase v samotni kraj in se malo odpocijte!*” (Mr 6,31) – je že Jezus naročal svojim apostolom. On, ki “vedel, kaj je v človeku” (prim. Jn 2,25) je dobro poznal tudi človekovo potrebo po počitku in miru. Sam se je velikokrat umaknil množici in šel kam v samoto. Evangeliji poročajo, da je včasih prebedel celo noč kje na samem, v molitvi in razmišljanju, v molku. “Vsi te iščejo” (Mr 1,37) so mu celo malce nejevoljni očitali učenci, ko so ga kje v samoti našli.

Potreba po počitku, po dopustu, po miru, po sproščenem uživanju narave je človekova potreba in ne le poljubna izbira. In ne gre le za fizični počitek, vse štiri ravni človekovega bivanja potrebujejo uravnoveženosti: fizična, čustvena, umska in duhovna. Ko je človek pretirano okupiran samo na eni ravni, se ravnotežje podre. Zgodi se lahko celo, da človek pozabi, kdo pravzaprav je. Postane bolj podoben stroju, ki avtomatično nekaj počne, kakor pa v neskončnost odprtemu, svobodnemu bitju, ki ni samo zato na svetu, da dela – spreminja svet, ampak tudi zato, da raste, napreduje, spreminja samega sebe in z duhovno energijo osrečuje tudi druge... Ko se ustavimo, umirimo, gremo ven iz vsakdanje rutine, si vzamemo čas za odmor, dovolimo da nas hrani lepota in bogastvo narave, takrat delamo nekaj tistega, kar naroča Sveto pismo prvima človekoma, ko pravi: “podvrzita si zemljo in ji gospodujta!” (prim.1 Mojz 1, 28). Postajamo v najboljšem pomenu besede gospodarji tega sveta, namesto, da bi dovolili, da nam ‘zemlja’ (t.j. odvisnost od fizičnega sveta) gospodari...

Vzeti si čas za počitek je tudi znamenje temeljnega zaupanja v življenje; ni potrebno pretirano skrbeti!; ni vse odvisno od tebe!

Zavedi se, o človek, da se stvari dogajajo na različnih ravneh, ne samo na vidni. Zaupanje, ki ga spremlja življenjska vedrina in veselje nad bivanjem, stori več za dobro sveta, kakor naše krčevito prizadevanje za učinkovitostjo...

Tudi v naravi se stvari dogajajo brez posebnega napora (roža se ne trudi, da cvete, ampak preprosto cvete; zvezde brez napora krožijo v vesolju...) – in človek brez napora okuša srečo in izpolnitev življenja, ko preprosto zaupa. Jezus je to zaupanje imenoval tudi vera.

...In človek naj se od časa do časa spomni, od kod je pravzaprav prišel na ta svet. Nekoč, pred rojstvom, smo bili državljani neizmerno večjega sveta, kjer se vse stvari dogajajo brez napora, zgolj z ljubeznijo (in to je kar sinonim za zaupanje!). Spomin na tisti duhovni svet je najbolj svež pri otrocih. Zato se tako radi igrajo, preživijo veliko časa v igrivem razpoloženju. Zato so tako zaupljivi. Bolj kot odrasli čutijo, od kod so prišli in kakšne so ‘zakovitosti sreče’. (Ne verjameš, da je tako? Poglej otroku globoko v oči. Poglej z zaupanjem in ljubeznijo. Videl, zaslučil boš nebesa...) V tisti svet se bomo nekoč vrnili tudi mi. Počitek, mir, igrivost, veselje v uživanju narave – vse to nam osvežuje in ohranja spomin na tisti svet...

Franc Slobodnik

Kako je doživel pesnitve Karola Wojtyła, sedanjega papeža Janeza Pavla II., “*Ljubezen mi je vse razodela*” prevajalec in profesor za poljski jezik na oddelku za slovanske jezike na Univerzi v Ljubljani, Niko Jež je zapisal v svoji uvodni besedi: “Iskanje smisla življenja, načina sobivanja z drugim človekom in z naravo postaja v poeziji Karola Wojtyła večno popotovanje k izvirov skrivnosti obstoja. Je neke vrste pričevanje o vztrajnem iskanju najglobljih resnic o sebi, ko se skuša posameznik v kratkotrajni danosti obstoja zavedati svojega bivanja v perspektivi neskončnosti. Pot do teh zastrtih območij pa človeku odpira samo ljubezen”.

Mohorjeva družba v Celovcu je bila v času nacizma prepovedana, konec druge svetovne vojne pa še ni pomenil nov začetek. Prvi poveljni knjižni dar je Mohorjeva poslala svojim bralcem decembra 1947, ko jo je avstrijska oblast znova priznala. Družba se je srečevala z najrazličnejšimi težavami, ki jih je uspešno premeigoval duhovnik **Janez Hornböck**, zato so ga imenovali kar oče poveljne Mohorjeve družbe v Celovcu. Njegovo delo je povezano z obnovitvijo Mohorjevega doma in tiskarne ter gradnjo slovenskih dijaških in študentskih domov v Celovcu. Rodil se je pred 90 leti v Šentjanžu v Rožu.

Atentator na papeža Ali Agca pomiloščen! Italijanski predsednik Carlo Azeglio Ciampi je podpisal odlok o pomilostitvi atentatoja na papeža, ki je pripadnik turške teroristične skupine Sivi volkovi. Ali Agca je pomilostitev še posebno odločno zahteval po tistem, ko je katoliška cerkev minuli mesec razkrila tretjo skrivnost iz Fatime, ki naj bi bila prav napoved atentata na papeža. Atentator je trdil, da je bil samo orodje v rokah višje sile. Janez Pavel II. se je pred nekaj leti z njim srečal in mu odpustil, Vatikan je pa italijanskim oblastem dal vedeti, da bi imela pomilostitev v jubilejnem letu 2000 še poseben, simboličen pomen. Agco bodo izročili Turčiji, kjer bo moral odslužiti kazen za druga kazniva dejanja, ki jih je zagrešil v domovini.

V mesecu juniju je v Stični organiziral Svet Slovenskih katoliških laikov 1. Krščanski festival. Namen festivala je bil

**Verovati pomeni zaupati.
Verovati pomeni dovoliti.
Verovati pomeni predvsem pripadati. Izročiti se.
Z eno besedo. Verovati pomeni ljubiti.**
Ignacio Larranaga

*predstaviti oblike združevanja slovenskih laikov v različnih katoliških organizacijah in gibanjih ter opozoriti na pomembno vlogo laikov v slovenski Cerkvi in družbi nasploh. Na festivalu je sodelovalo okrog 1000 laikov, vključenih v različna krščanska gibanja. Festival se je začel s sveto mašo, ki jo je vodil nadškof dr. Franc Rode. Po maši pa se je prireditev nadaljevala z uvodnim govorom Petre Tomažič, članice predsedstva Slovenskih katoliških laikov, z naslovom **Tukaj sem – pošlji mene**. Festival se je nadaljeval z delom po različnih tematskih skupinah pod šotori.*

Zgoščenska s taizejskimi spevi "**Pridi Luč**", ki vsebinsko sledi liturgičnemu letu, je nastala v tesnem sodelovanju s taizejsko skupnostjo, pri snemanju pa so sodelovali pevci in instrumentalisti iz vse Slovenije.

Pred 65 leti so jezuiti v dvorani nad zakristijo cerkve sv. Jožefa v Ljubljani **odprli prvi misijonski muzej v Sloveniji**. Imenovali so ga kar "indijski muzej", saj so v njem prevladovali predmeti, ki so jih poslali njihovi misijonarji iz Bengalije. Muzej je bil namenjen šolskim in drugim skupinam ter posameznikom, da so se lahko seznanili z delom slovenskih misijonarjev in misijonarskim poslanstvom Cerkve nasploh.

V Krki na Koroškem je bilo koncem junija "Srečanje treh dežel", ki je letos posvečeno medčloveškim in sosedskim odnosom, o čemer priča tudi vodilna misel: Kam greš, sosed? Srečanje poteka v petih jezikih. V senci starodavne cerkve so s svojimi škofi zbrani verniki iz Furlanije, Koroške in Slovenije. Ob pol enajstih je bilo na samostanskem dvorišču slovesno bogoslužje, po opoldanskem odmoru pa se je ob 13. uri začel kulturni in družabni program. V njem je nastopil mešani pevski zbor Ignacij Hladnik iz Trziča, potekale pa so tudi razne delavnice za mladino. Srečanja treh dežel sta se poleg številnih slovenskih romarjev udeležila tudi nadškof Rode in škof Kramberger.

**Zmerom mislimo na to, kaj lahko obdržimo ali izgubimo.
Mislimo vendar na to, kaj lahko damo.**

Romain Rolland

Vstopiti skozi vrata pomeni svobodno odločitev...

Vrata spadajo k bistvu človeka, srečamo jih v vseh kulturah. Povezana so z organizacijo prostora. To je naloga, s katero se človek ukvarja v vseh časih in kulturah. Je nekaj primarnega, instiktivnega. Lahko rečemo, da je tudi človeška misel prostorsko pogojena, saj drugače tudi biti ne more. Pomislimo le na besede: levo - desno, zgoraj - spodaj, spredaj - zadaj, daleč - blizu, središče - obrobje, prepad, predor, most, stopnice... Vse te besede človek ne razume le v dobesednem, ampak tudi v prenesenem pomenu. Tu seveda ne gre za Evklidovo ali Einsteinovo teorijo o prostoru, ampak za dejstvo, da prostor zaznavamo s čuti, da imamo do prostora odnos, da prostor doživljamo. Brez ustreznega prostora si ni mogoče zamisliti kulta. Prav kult pa v vseh kulturah ureja prostor in spreminja kaos (nered) v kozmos (urejenost). V kultu gre za človekov odnos med mikrokozmosom (majhen svet, človeško dožemanje) in makrokozmosom (veliko vesolje). Vrata ločujejo dva svetova. Se pravi, da ta dva svetova nista popolnoma ločena, prehod med njima je možen. Človek se vedno znova znajde na meji med dvema svetovoma. Iz enega v drugega je mogoče vstopiti le skozi vrata. Skozi vrata lahko stopimo v nebesa. Ni slučajno, da se je staro sveto mesto imenovalo Babilon - vrata v nebesa. (bab - vrata). Vrata torej razdelijo prostor na to kar je zunaj in to kar je znotraj, so kriterij.

V primitivnih kulturah vrata predstavljajo tabu. Prestopiti določen prag brez dovoljenja poglavarja lahko pomeni smrt. Pri mnogih ljudstvih si, preden vstopijo skozi vrata, sezujejo čevlje. Ponekod je potrebno prestopiti prag z enim korakom in se pri tem ne sme dotakniti praga. Na Haitiju prag poljubljajo. Spet drugje so vrata in prag najsvetejši del hiše, kar je povezano s čiščenjem prednikov, ki so pokopani pod vhodom v hišo. V Afriki so vrata povezana z obredi inicijacije, npr. Prinosa novorojenčka skozi vrata pomeni nekakšen krst. Ker so vrata tako pomembna jih varujejo kipi - stražarji, ki so ponavadi predstavljeni kot krvoločne figure. Sveti prostor je potrebno zavarovati.

Vstopiti skozi vrata pomeni odločitev, pomeni biti v mejni situaciji, pomeni biti na točki, ki ločuje dva svetova. Ta odločitev ni vedno lahka. V trenutkih prehoda človek doživlja veselje, pa tudi trpljenje, stisko, veliko nerazumevanje. Pod vprašaj

postavi vse, celo svoje življenje. Pomislimo na Abrahamovo odločitev, ali na spreobrnitev sv. Franciška, ki postavi na glavo vse kulturne in socialne sheme svojega očeta in takratnega časa. Ali je v nas ta pogum? Ali smo pripravljeni tvegati in vstopiti v novi svet? Sploh sanjamo to, kar je na drugi strani vrat, ali se sploh zavedamo, da obstajajo vrata, ali pa smo popolnoma potopljeni v ječo tega sveta? Videti vrata in zreti skozi vrata na drugo stran, pomeni imeti upanje in vizijo. Kako to, da mnogi danes ne vidijo, ne vidimo več smisla in prihodnosti, kako to, da nas je strah in niti ne vemo, česa se bojimo, kako to, da vedno znova nekaj iščemo in ne vemo kaj bi radi? Kaj se pravzaprav dogaja? Kultura, ki hoče danes zabrisati pomen vrat, pomen prehoda, pomen vrednot in skuša vse zrelativizirati, je kultura obupa, nesmisla, drogiranja in samomorov. In prav to se dogaja: nekateri skušajo vse zrelativizirati, uničiti vse meje, vse je dovoljeno, kot da med vero in norčevanjem ni nobene razlike, kot da pomenita kulturo tako lepa, kakor tudi žaljiva beseda. Ali res ni nobene meje? Ali res ni nič več svetega? Prav to nas vodi v negotovost, strah, brez - orientiranost. Kajti če ni več središča, cilja...potem nimamo več kam iti, potem življenje nima smisla. Potem je edina pametna rešitev, da se ubijem in končam svoje življenje.

Torej ni slučajno, da so vrata osrednji simbol jubilejnega leta. Prehod skozi sveta vrata pomeni vključitev v Cerkev, ki je Kristusovo skrivnostno telo, nevesta. Jezus samega sebe imenuje Vrata. Kaj to pomeni? Vstopiti skozi ta Vrata pomeni vstopiti v življenje, pomeni rešitev, ki je nasprotje uničenja, pomeni zagotovilo, da smo na pravi poti. V prehodu skozi vrata je mogoče doseči pristen smisel, pomen tega da sem človek: moški, ženska... Vstopiti skozi ta vrata pomeni najti dobro pašo. Podoba je namreč vzeta iz pastirskega življenja. Možnost vstopanja in izstopanja, pa nakazuje človeško svobodo. Vstopiti skozi vrata pomeni svobodno odločitev. Bog ni diktator, ampak Osvoboditelj.

Prava svoboda, pravi pašnik, objubljen dežela, življenje v izobilju pa se začne, ko vstopimo skozi vrata v evangelijskem pomenu besede. Želja po življenju je zapisana globoko v nas. Hrepenenje po življenju so najgloblje, najbolj svete želje, ki jih čutimo v sebi.

**Stolpi so okras mesta,
ladje so okras morja,
otroci pa okras ljudi.**

Grški pesnik Homer

Bogdan Vidmar(Rim)

Čestitamo za srčno igro, vsej Sloveniji ste v ponos!

Dr. Andrej Bajuk je imenoval slovenske nogometaše na evropskem prvenstvu 2000 Ambasadorje slovenske države. Slovenski nogometaši na evropskem prvenstvu nogometa od 10. junija do 2. julija 2000, ali je to sploh mogoče? Slovenski nogometaši so se morali prebiti na evropsko nogometno prvenstvo skozi kvalifikacijske igre in so v tem procesu "čudežno" premagali Ukrajino in to v samem Kijevu, kjer je več kot 50 tisoča množica navijala za Ukrajince. To je bila borba Davida z Goljatom v kateri je mala Slovenija (David) premagala orjaka Goljata (Ukrajino).

Zmaga v Ukrajini je bila odskočna deska za slovenske nogometaše na evropskem prvenstvu nogometa v Holandiji - Belgiji. Slovenija who? so se spraševali evropski nogometni strokovnjaki velesil: Nemčije, Francije, Španije in drugih. Slovenski nogomet je bil v tej elitni družbi evropskega nogometa neznanka. Na evropsko nogometno prvenstvo je pristopilo 24 evropskih držav, smetana profesionalnega evropskega nogometa. Slovenija je igrala v skupini v kateri je bila Španija, Jugoslavija in Norveška, same evropske nogometne velesile. Slovenija who? je veljala na tem prvenstvu kot "kanonfutter", to je, koliko golov ji bodo nasprotniki nasuli v mrežo. V prvi tekmi z Jugoslavijo pa se je to mnenje temeljito spremenilo za 180 stopinj. Slovenija je povedla z Jugoslavijo s 3 : 0 in Jugoslavija se lahko smatra za srečno, da je izsilila neodločno tekmo s 3 : 3. Po tej tekmi ni bilo več Slovenija who? ampak se je vsa nogometna elita začela zanimati, kdo so ti slovenski nogometaši, kdo je njihov trener in vse drugo o mladi državi Sloveniji. Posebno zaskrbljena sta bila trenerja Španije in Norveške, ki sta bila naslednja v vrsti za igro s Slovenijo.

V nadaljevanju je Slovenija tesno izgubila s Španijo z 1 : 2 in igrala neodločeno z Norveško. V obeh igrah pa je bila oškodovana od sodnikov, saj bi jim moral v prvi in drugi igri sodnik dosoditi enajstmetrovko, to pa bi bil neodločen rezultat s Španijo in zmaga z Norveško. V teh igrah so slovenski nogometaši pokazali, da se lahko merijo z najboljšimi v Evropi, pod taktirko trenerja Katanca, ki je po končanih tekmah izjavil: "Bili smo sicer izločeni od nadaljnega tekmovanja v "Euro 2000", vendar sem zelo ponosen na moje fante, ki so dokazali, da se lahko merijo z najboljšimi v Evropi.

Ironija tega tekmovanja pa je bila v tem, da je vsa Jugoslavija in posebno jugoslovanski nogometaši navijala za Slovence v igri z Norveško, saj je ravno rezultat 0 : 0 omogočil Jugoslaviji v nadaljnjem tekmovanju v "Euro 2000", Norveška pa je bila s tem izločena. Bravo Slovenci, živela Slovenija, so vzklikali v Beogradu.

Zaradi teh iger slovenskih nogometašev, je postala Slovenija Cinderela v Holandiji in Belgiji. Vsi so govorili o slovenskih nogometaših in iskali na zemljevidih, kje se Slovenija nahaja. Temu procesu so botrovali tudi številni slovenski navijači v Amsterdamu, ki so se obnašali zelo civilno, brez vsakih izgredov in s tem dokazali kulturo slovenskega človeka in da spadamo v EU.

Odmev in komentar RTV SLO pa: "Igra slovenskih nogometašev na "Euro 2000" je najboljša akcija mlade slovenske države dosedaj".

Da, slovenski šport, slovenski športniki so res najboljši ambasadorji mlade slovenske države po besedah dr. Andreja Bajuka in te misli so odmev sličnih in podobnih izjav najvišjih slovenskih državnikov v preteklosti.

Naši smučarji so priborili Sloveniji prve zimske olimpijske medalje leta 1994 v Lillehammerju in to Alenka Dovžan, Katja Koren in Jure Košir.

V nadaljevanju na letnih olimpijskih igrah v Atlani leta 1996 smo v kajaku z Vehovarjem in atletiki z Brigito Bukovec dodali dve letni olimpijski medalji. Še več, sam predsednik Clinton je ob navzočnosti 100.000 gledalcev na olimpijskem stadionu stoječe ploskal našemu telovadcu Leonu Štuklju, kot najstarejšemu še živečemu (tedaj 99 let staremu) olimpijonu s petimi olimpijskimi medaljami v orodni telovadbi od leta 1924, 1928 in 1936.

Če ne ves svet, vsa Evropa pozna našo slavno Planico, kjer je prvi človek poletel na smučeh preko 100m in 200m. Planica ima vedno v rokah vsa največja tekmovanja in je nam Slovcem v velik ponos in tudi naša radost in užitek v času tekem, ko poletimo z našimi mladimi, zlatimi fanti tja čez...

Vladimir Urbanc, Montreal

"Še vedno sem del tega naroda...."

1. Letos bo minilo 40 let od vašega prihoda v Kanado. Kaj vas je iz rodne Slovenije pripeljalo v Severno Ameriko in po kakšni poti ste prišli prav v Kanado?

V šestdesetih letih so Slovenci na veliko odhajali v tujino, predvsem iz ekonomskih razlogov. Tudi mene je potegnilo v svet in tako sem, kot večina drugih, ilegalno prekorščil mejo in junija 1960. leta pristal v avstrijskem begunskem taborišču. Tam sem ostal šest mesecev, dokler nisem dobil urejenih dokumentov za odhod v Kanado. Za to državo sem se odločil, ker sem imel tam starega očeta in starejšega brata. Z ladjo sem prišel do Kanade. Začetek na tujih tleh ni bil lahek, saj mi je bilo še težje dobiti prvo zaposlitev kot v Sloveniji, poleg tega pa je bilo še veliko drugih ovir, ki jih je bilo treba premagati. Opravljal sem različna dela, dokler nisem dobil zaposlitev v svojem poklicu, ki sem se ga v domovini izučil, obenem pa sem se privajal novemu okolju in jeziku.

2. Že dalj časa imate tesne stike s Slovenijo in tudi sicer vas zaznamuje velika zavzetost za slovenstvo. Zakaj? Zgolj zaradi nostalgičnih spominov na mladostna leta v Beli krajini ...?

Bolj kot nostalgični spomini na mladostna leta v Beli krajini je na mojo navezanost na domovino vplivala razdvojenost naše družine. Od devetih otrok smo štirje odšli v Kanado (brat Stanko se je pozneje odselil v Združene države Amerike in sedaj tam živi), sestri sta odšli ena v Nemčijo, druga v Švico. Starši in ostali bratje pa so ostali v domovini. To je eden od poglobitvinih razlogov navezanosti na domovino. Zavzetost za slovenstvo v tujini pa izvira iz potrebe in želje, da bi ustvarili slovensko skupnost, v kateri bi naši izseljenci lažje premagovali asimilacijo, ki ogroža naš narodni obstoj v tujini, ohranjali slovenske narodne vrednote in jih prenašali na mlajše rodove. Medsebojna pomoč je ena teh vrednot, ki me motivira, da poskušam vzpostavljati in ohranjevati stike s Slovenijo tudi na drugih, in ne samo na osebni ravni.

Jože Slobodnik

3. Ko se razmeroma pogosto vračate v Slovenijo – ali se v njej čutite tujca ali domačina?

Človek, ki štirideset let živi v tujini, se v domovini ne more več počutiti domačina. Življenje v domovini se spreminja in čeprav dokaj vestno spremljam dogajanja na kulturnem, političnem in gospodarskem področju, na to gledam

bolj kot opazovalec, iz zornega kota, ki mi ga je izoblikovalo življenje v tujini. Ob svojih obiskih v Sloveniji sem navezal mnogo novih osebnih in poslovnih prijateljstev. V moji rojstni vasi, na primer, prevladujejo mlajši ljudje, ki jih ne poznam. Ne poznam utripa njihovega vsakdanjega življenja. Po drugi strani pa se tudi tujca ne počutim: poznam slovenske kraje in ljudi, njih običaje in navade, njihove vrednote in aspiracije. V Sloveniji so moje korenine, zato se počutim Slovenca in to tudi resno vzamem. Še vedno sem del tega naroda, čeprav živim v tujini. V Kanadi si prizadevam, da se Slovenstvo obdrži.

Izseljenci smo posebna zvrst ljudi, razpeti med dva svetova. Tudi na Kanado sem navezan. Tam kjer sem pognal korenine, si ustvaril dom in družino. Ni rečeno, da dober Slovenec ne more biti tudi dober Kanadčan. Kot kanadski Slovenec lahko naredim nekaj koristnega tako za Slovenijo, kot za Kanado.

4. Verjetno ste spremljali nedavno dogajanje v slovenskem državnem zboru ob imenovanju dr. Andreja Bajuka, Slovenca, ki je večino življenja preživel v različnih delih sveta, za mandatarja nove slovenske vlade. V parlamentarni razpravi je nanj pogosto letel očitek o tujstvu, zaradi česar naj

bi bil neprimeren za opravljanje visokega političnega položaja v Sloveniji. Kakšen je vaš pogled na to vprašanje? Ali se Slovenija res sme tako zlahka odpovedati sposobnim rojakom po svetu?

Po ustavi ima vsak slovenski državljani pravico kandidirati in biti izvoljen, tudi na visok politični položaj. V kolikor je to modro in koristno, naj razsojajo tisti, ki ga na ta položaj izvolijo, pa tudi prihodnost bo pokazala. Za opravljanje tako odgovorne dolžnosti je poleg političnih sposobnosti pomembno še veliko drugih stvari, od tega, kako osebo ljudje v domovini in tujini sprejmejo, pa do temeljitega poznavanja ljudi, ki jih zastopa, ter države, ki jo predstavlja. Človek na taki poziciji mora imeti mrežo ljudi, na katere se bo oprl. Vsekakor dialog bi moral biti na višji ravni, bolj strpen in brez žaljivk na račun dr. Bajuka. Možnosti, kako lahko domovina najbolj koristno uporabi sposobne rojake po svetu, je veliko, ne samo v politiki, temveč tudi na drugih področjih. Majhen narod, kot je slovenski, bi moral uporabiti vse strokovnjake, ki so mu pripravljeni pomagati, tudi iz izseljenskih vrst.

5. Kaj pravi statistika o navzočnosti Slovencev v Kanadi?

Kanadska statistika temelji na osnovi popisa prebivalstva, ki se vrši vsake štiri leta. Do zadnjega popisa prebivalstva Kanada ni imela primernega vprašanja, s katerim bi zajela narodnostno poreklo svojih prebivalcev. Vprašanja, kot kakšno državljanstvo je imela oseba pred prihodom v Kanado? ali kateri pogovorni jezik družina uporablja? niso omogočala pravilnega odgovora, še zlasti pri tistih, ki so prišli iz držav, kjer so prevladovale različne narodnosti, in ki so uporabljali angleščino v pogovornem jeziku. Z razpadom komunističnih držav, je kanadska vlada v vprašalnik cenzusa uvedla vprašanje, ki se je nanašalo na jezik prednikov. V tem primeru so se vsi tisti, ki se zavedajo svojih slovenskih korenin, lahko prišteli za Slovence, v primeru mešanih zakonov pa obenem tudi za Italjane, Francoze, itd. Tako je uradno število Slovencev od leta 1992 do 1996 naraslo od 7.000 na okoli 27.000. To pa še ne pomeni, da so sem všteti Slovenci vseh generacij. Po neuradnih ocenah naj bi bilo v Kanadi 60 do 70.000 oseb slovenskega porekla.

Prisotnost Slovencev pa se ne kaže samo v številkah, ampak tudi v njihovi aktivnosti. Naši ljudje so poznani kot pridni, pošteni in delovni ljudje.

6. Ste častni konzul Republike Slovenije v Torontu. Kakšne so vaše konkretne naloge in pristojnosti?

Moje naloga je razvijati vsestransko vzajemno sodelovanje med Slovenijo in Kanado, posebno na vseh tistih področjih, kjer obstojajo interesi v obeh državah. Sprejemam razne obiske iz Slovenije, bodisi uradne ali privatne. Poslujem v konzularnih prostorih v Torontu, ki je gospodarski in kulturni center Kanade in kjer obstoja največja slovenska skupnost. Konzularna pisarna, kjer je večji prostor za razne sprejeme, katerim pogosto prisostvuje tudi slovenski veleposlanik dr. Božo Cerar, povečuje prisotnost slovenske diplomacije v Kanadi. Kot častni konzul opravljam tudi nekatere konzularne dejavnosti, ter si prizadevam za povečano gospodarsko in kulturno sodelovanje med Kanado in Slovenijo. Ena od nalog častnega konzula je pospeševanje večje povezanosti med posameznimi slovenskimi skupinami v Kanadi, posebno pospeševati preraščanje razdeljenosti med nami.

7. Bližajo se državnozborske volitve in verjetno se bo spet zastavilo vprašanje uresničevanja volilne pravice slovenskih državljanov po svetu. Ali je to področje trenutno ustrezno urejeno?

Področje glede volilne pravice ni urejeno tako, da bi izseljencem ustrezalo. Vsak slovenski državljani v tujini mora zaprositi v domačo volilno enoto, da ga uvrstijo na volilno listo, to pa se ne more urediti, preden so volitve razpisane. V kratkem volilnem času se vse to po pošti marskaj ne da urediti in nazadnje so izseljenci razočarani, ker ne dobijo volilne pole pravočasno. Druge narodnosti, n. pr. Hrvati mislim, da dobijo volilne liste vsaj 4 do 6 tednov pred volitvami.

8. Kako sicer presojate sedanjo skrb slovenske države za rojake po svetu? (Med nedavnim obiskom v Sloveniji ste se srečali tudi z Marjanom Schiffrerjem, predsednikom parlamentarnega odbora za odnose s Slovenci po svetu. Verjetno sta v pogovoru načela nekatera konkretna vprašanja, povezana s skrbjo Slovenije za rojake po svetu. Kje

vidite največje pomanjkljivosti in seveda tudi dobre rešitve?)

Poročila o gostovanjih raznih pevskih zborov in glasbenih skupin med izseljenci daje rojakom v domovini napačen vtis, da naši ljudje po svetu potrebujejo zgolj to, v zameno pa nudijo domovini obiske izseljenskih pevskih zborov in folklornih skupin. Taki obiski nedvomno pospešujejo medsebojno prijateljstvo in sodelovanje, potrebna pa bi bila predvsem večja koordinacija takih gostovanj. Veseli me, da je Slovenija zadnje čase bolj pripravljena prisluhniti željam in potrebam izseljencev. Upam, da bo tak skupni dialog izoblikoval način in program, ki bo za izseljence najbolj koristen. Pri tem je seveda treba upoštevati izseljensko situacijo v posameznih državah, ki jo izseljenci sami najbolj poznajo. Mislim, da bi bila potrebna večja podpora izseljenskim medijem, ki so zadnje čase, ko Slovenci po svetu niso več zaprti v svoj "gheto", pač pa razseljeni po velemestih in po manjših naseljih, najbolj uspešna oblika povezovanja. Kanadska vlada za izseljenske medije ne nudi nobene državne podpore, ker predpostavlja, da se morajo sama financirati z oglasi. Toda če sta radijska oddaja ali časopis prenatrpana z oglasi, potem ni prostora za druge, bolj pomembne stvari. Poleg tega je težko dobiti sponzorje in oglaševalce, kajti slovenska skupnost v tujini se mora sama vzdrževati in navadno je nekaj bolj podjetnih in dobrodarnih posameznikov, na katere se vsi obračajo za finančno podporo. Z državno sekretarko in vodjo urada za Slovence v zamejstvu in po svetu Mihaelo Logarjevo sem se pogovarjal tudi glede ureditve izseljenskega arhiva. Pozdravil sem seminar, ki so ga lani organizirali za osebe, ki se v društvih ukvarjajo z arhivi. Tudi na tem področju nas čas prehitava in če ne bomo hitro ukrepali, se bo veliko pomembnega arhivskega gradiva izgubilo. Pomoč potrebujejo tudi slovenske šole, katerih vloga med izseljenci je neprecenljiva. Zelo pomembni se mi zdijo seminarji, ki jih letno organizirajo za izseljenske učitelje. Enako poletne šole v Sloveniji za otroke izseljencev, ki si to želijo. Iskati moramo nove oblike medsebojnega sodelovanja, ki bi bile privlačne za mladino, tudi tisto, ki do sedaj ni bila tako aktivna v slovenski skupnosti.

Največjo pomanjkljivost vidim v tem, da pri delu z izseljenci ni prave koordinacije med tistimi, ki se ukvarjajo s stiki z izseljenci. Rešitev za to bi bila pisarna v Sloveniji, ki bi zbirala in nudila informacije. V tujini, vsaj za Kanado lahko rečem, je že prišlo do ustanovitve takega koordinacijskega odbora, ki poskuša usklajevati prireditve različnih slovenskih društev. Pogosto pa se zgodi, da v take načrte posegajo nepričakovani obiski raznih skupin iz domovine, ki pridejo v tej ali oni organizaciji in pričakujejo od izseljencev, da jih primerno sprejmejo.

Obisk parlamentarne komisije za Slovence v zamejstvu in po svetu, in konkretno njenega predsednika Marijana Schiffrerja, je veliko pripomogel k oblikovanju odnosov Slovenije do izseljencev in na tej osnovi je treba dograjevati še naprej. To sem povedal tudi ob mojem obisku v Državnem zboru, kjer sem se srečal s komisijo, ki ji predseduje g. Marjan Schiffrer.

9. Čez nekaj dni bo minilo devet let od osamosvojitve Slovenije, v takratno dogajanje pa ste tudi sami dejavno posegli z zbiranjem pomoči, organizacijo protestnih zborovanj ... Kakšen je današnji pogled na tiste burne dni? Kaj se vam je najbolj vtisnilo v spomin?

Iz obdobja osamosvajanja Slovenije v letu 1991 mi je najbolj ostalo v spominu, kako enotno smo Slovenci tisti čas nastopili in kako zavzeto smo si prizadevali za priznanje Slovenije. V spominu mi je ostalo tudi to, kako zagnano se je naša slovenska mladina zavzemala za priznanje Slovenije. V času, ko je bila ogrožena naša domovina, smo vsi Slovenci pozabili na medsebojne ideološke razlike in vsak je po svojih močeh pomagal. V Torontu smo takrat ustanovili koordinacijski odbor, ki nas še danes povezuje. Med pomembnejše akcije bi omenil tri protestne shode pred mestno hišo v Torontu in pred ontarijskim parlamentom. Poleg tega je slovenska skupnost zbrala več kot 500.000 dolarjev. Še celo en Slovenski dan smo skupaj organizirali, kar nam ni uspelo nikoli poprej, pa tudi pozneje ne.

10. Objava tega pogovora se umeša tudi v čas, ki ga zaznamuje spravna slovesnost v Kočevskem rogu. Tudi vaša družina je doživela tragedijo

totalitarnega nasilja. Kakšen je vaš osebni pogled na spravo v slovenskem narodu?

Kot številne druge družine je tudi naša družina doživljala med 2. sv. vojno in po njej težke čase. Moj oče je bil v nemškem zaporu, stric Jože, ki je bil pri domobranci, je bil ubit. Menim, da je sprava slovenskemu narodu zelo pomembna in potrebna. Po mojem mnenju bi bili potrebni dodatni konkretni koraki, da se to doseže. Razdori so zelo globoki in negativno vplivajo na državo. Treba bi bilo nekaj narediti, da bi te razburkane duhove pomirilo. Pri ljudeh na obeh straneh primanjkuje strpnosti. Ljudem, ki so bili zaničevani, je treba vrniti dostojanstvo. Stvari so se zgodile, ki niso bile prijetne, a so se zgodile. Resnično spravo lahko prinese samo priznanje krivde s strani tistih, ki so krivice povzročili, in resnično odpuščanje s strani tistih, ki so jim bile krivice storjene. Sprava lahko pride samo iz ljubezni, iz sovraštva pa raste še večje sovraštvo. Če je srce polno sovraštva, ni prostora za ljubezen.

11. Pred več kot tremi desetletji ste ustanovili podjetje, ki danes slovi po uspešnosti. Včasih se zdi, da je v poslovnem svetu težko biti kristjan – konkurenčnost na trgu

in solidarnostno čutenje se namreč za mnoge izključujeta.

Kaj pa pravijo vaše izkušnje – ali sta uspešen podjetnik in dober kristjan res nezdržljiva pojma?

Moje podjetje Top Grade Molds ni zraslo kar čez noč. Začel sem sam v najetih prostorih in postopoma širil svojo dejavnost, tako da danes zaposlujemo okoli 120 delavcev. Izdelujemo kalupe za produkcijo raznih plastičnih izdelkov, ki jih izvažamo po vsem svetu. Tržna ekonomija podjetnika sili, da širi in povečuje svojo dejavnost - da zaposluje več delavcev, da lahko prevzame večja dela, da dokupuje večje in boljše stroje, da lahko več proizvaja, da reinvestira svoj zaslužek v povečanje proizvodnje... Za krut kapitalizem, ožigosan s stigmo "izkoriščanje človeka po človeku" v civiliziranem svetu ni prostora, saj delavske pravice štiti država, ponekod pa še sindikati

povrhu. Če je podjetnik pošten in pravičen, ne čuti nasprotja med konkurenčnostjo in krščanskimi vrednotami. Krščanske vrednote predstavljajo univerzalno etiko, ki ima svoje mesto tudi v poslovnem svetu. Uspešen podjetnik je odvisen od svojih delavcev na eni strani in strank na drugi. Samo s korektnim odnosom in pravičnim plačilom, lahko računa na njihovo lojalnost in dobro ter hitro opravljeno delo, to pa mu omogoča konkurenčnost. Po drugi strani krščanske vrednote podjetnika vzbujajo pri strankah zaupanje in pospešujejo poslovne odnose. Večja uspešnost krščanskemu podjetniku nalaga tudi večjo odgovornost za skupnost. S tem, da širi svoje podjetje, zaposluje več delavcev, ki bi morda sicer životarili od nizke državne podpore. Na podjetnike se obračajo tudi razne dobrodelne in neprofitne organizacije in krščanska vest mu narekuje, da pomaga sorazmerno s svojimi zmoglostmi. Iz svoje izkušnje opažam, da so v Torontu eni in isti podjetniki, ki podpirajo slovensko skupnost.

12. V Kanadi živita še dva vaša brata, eden od njihju – Franc – je duhovnik v Hamiltonu. Že zaradi osebnih povezav vam torej lahko zastavim

naslednje vprašanje: kakšno vlogo v življenju Slovencev po svetu ima pastoralna skrb Cerkve na Slovenskem?

Poleg brata Ivana, ki živi v Wellandu, in Francija, ki je župnik pri Sv. Gregoriju Velikem v Hamiltonu, imam še brata Stanka, ki živi v ZDA. Vera je bila za našo družino, kakor tudi za družine drugih izseljencev, zelo pomembna. Lahko bi rekel, da je vera tako vtkana v slovensko narodno dušo, da je ne moremo razločevati od slovenske kulture, zato je tudi razumljivo, da je Cerkev glavni nosilec in pospeševalec slovenske kulture, ker predstavlja konstanto, okoli katere se gradi, oblikuje in ohranja slovenska skupnost. Pastoralna oskrba v domačem jeziku predstavlja za slovenske katoličane kontinuiteto s starim načinom življenja, kar preprečuje kulturni šok ter zagotavlja izseljencem psihološko varnost. Dejavnost Cerkve na

kulturnem področju organizira slovenske šole, pevske zборе in razne druge kulturne skupine.

13. Častni konzul Republike Slovenije v Torontu, predsednik uprave zelo uspešnega podjetja, ki veliko posluje tudi s tujino, član različnih poslovnih in narodnih organizacij – ali vam ob vseh obveznostih, ki vam jih nalagajo različne funkcije sploh ostane kaj prostega časa? (Če vam – kako ga preživite?)

Kar človek dela z veseljem, ni težko, čeprav je res, da kdaj časa zmanjka. Številna poslovna potovanja in poslovne večerje spadajo v okvir mojega dela. Za slovensko skupnost delam z veseljem in če je le možnost, se rad udeležujem raznih aktivnosti. Funkcija častnega konzula pa mi nalaga dolžnost, da se udeležujem raznih sprejemov in slovenskih prireditev. V redkih trenutkih se rad umaknem v svoji vikend. Moj hobby pa je lov. Že od ustanovitve sem član Slovenskega lovskega društva Planica v Torontu. Rad se udeležujem lova na jelene in lose.

14. Ste oče treh otrok. Kakšen je njihov odnos do Slovenije?

Z ženo Darjo, ki je rojena v Ribnici, sva ponosna na tri otroke (Stephanie, Jožko in Mateja), ki so sedaj že vsi odrasli, imajo univerzitetno izobrazbo in so zaposleni v našem družinskem podjetju. Zavedajo se, da je Slovenija dežela njihovih prednikov, dežela, kjer živijo njihovi sorodniki, in to jih na poseben način povezuje s Slovenijo. Vsi trije so obiskovali slovensko šolo in obvladajo slovenski jezik, ki ga s pridom uporabljajo ob svojih obiskih v Sloveniji in v pogovoru s sorodniki.

Rojstvo

Je vsako srečanje majhno rojstvo.

Rojstvo lučke, ki tajno sveti,

rojstvo nitke, ki vse zveže.

Vsak od nas svojo pot potuje.

Vsako pot tisoč lučk osvetljuje.

Vsako srce tisoč nitk povezuje.

Nihče po tem svetu ne hodi sam!

Prijateljsko nogometno srečanje

Med obiskom po Kanadi se je nogometni klub 'Kolpa' iz Slovenije, v ätrtek 6. julija ustavil tudi pri domu 'Lipa' v Torontu (spodnji del ima neoficielno novo ime 'Luis Garden', kjer je Margaret K. začela sejati rože okoli velikega drevesa v spomin na pokojnega ga. Luisa Babiča,) in odigrali dve prijateljski tekmi proti 'Toronto Slovenija'. Prišli so z majhno zamudo, ker jih je Boris Mozetič povabil na kosilo v svojo restavracijo 'Goodtime cafe'. Kar spretno je nato moral voziti, da so prišli pravočasno na tekmo, saj se ni hotel čakajoči publiko zameriti. Vsi smo jih že nestrpno pričakovali in se veselili mednarodnega dvoboja. Vstopnine za tekmo ni bilo, zato sta bili obe tekmi zelo obiskani in tudi na kvalitetni ravni. Moštvi so razdelili v dve ekipi; prvo in drugo. Obe tekmi sta potekali v prijateljskem vzdušju. Gostje so dvakrat slavili zmago, prva ekipa 'Kolpe' je premagala 'Toronto Slovenija' z rezultatom 3 : 1, druga pa z 2 : 0. (Moje osebno mnenje pa je, da so naši nogometaši pustili da so gostje zmagali, in bi naj na ta način odnesli s tega srečanja čim lepše vtise!). Po tekmi smo jih pogostili s pečenko in zlato kapljico. K temu je prispeval Stanley Lubinič, zahvala za pomoč pa gre tudi Martinu Vuksiniču, Ivotu Gajšku in Jožetu Pečariču.

Miro Koršič, Toronto, miro@cap1.net

Pred dobrim mesecem, je na prestižni razstavi **Humber Studio theatre v Trias Gallery** na Spadina 80 rd., **Miro Koršič** dobil drugo nagrado, kar je posledično vplivalo na izredno zanimanje za njegova slikarske stvaritve. Zelo uspešno gredo v promet! Iz uredništva "Glasila kanadskih Slovencev" iskrene čestitke Miro!

Millenium Festival Mednarodnih šolskih iger se je zaključil. Bil je eden pomembnejših kulturnih in tudi športnih prireditev tega leta v Kanadi. Predstavili so se tekmovalci 30 držav sveta. Udeleženci Slovenije so se na tekmovanjih zelo uspešno predstavili, saj so v skupnem seševku odličij zbrali 19 medalj. Od tega: sedem zlatih, 4 srebrne in 8 bronastih. Za lepe dosežke mladim iz Slovenije iskrene ästnitke tudi iz uredništva Glasila Kanadskih Slovencev.

Brezjanski Zbornik 2000 je v seriji "Gorenjski kraji in ljudje" dogodek, ki je enakovreden najvidnejšim predstavitev s področja Gorenjske.

Je knjiga seštevanja. Bratje frančiškani so modro ohranili romarsko dediščino. Votive, romarske knjige in druga romarska sporočila so dali na voljo raziskovalcem in muzejski predstavitvi. V času od leta 1995 poteka plodno sodelovanje med Frančiškanskim samostanom in Gorenjskim muzejem. Zaživela je galerija **Sončna pesem**, zaživela je brezjanska slikarska kolonija, postavljena sta bila kipa papeža Janeza Pavla II. in Svete družine. Samostan je bil sam založnik in financer ambicioznih predstavitev brezjanske zgodovine in dediščine. Od leta 1997 sta muzej in samostan soorganizatorja Brezjanskih

pogovorov. Na njih se zbirajo teologi, filozofi, sociologi, socialni delavci, terapevti, slavisti, arhitekti, glasbeniki, umetnostni

Brezje leta 1890

zgodovinarji in strokovnjaki drugih strok. Tako si na Brezjah podajajo roko znanost, filozofija in teologija. Vas Brezje, Marijanstvo in pobožnost, meje transcendence, vrednote so bile teme, iz katerih se počasi oblikuje nadaljnje vsebinsko spraševanje Brezjanskih pogovorov. Z Levom Kreftom in Jožetom Ramovšem smo opredelili etiko preživetja kot

tisto temo, ki lahko v križanju in presoji različnih strokovnih in nazorskih razlik oblikuje najbolj pretehtano spraševanje. Brezjanski zbornik 2000 je naslov, ki bi se lahko pisal tudi drugače. In sicer: **Breški zbornik 2000**. Domačini namreč pravijo: breško polje, breška Marija. Pisanje Brezjansko polje, brezjanska Marija...je posledica brezbriznosti slavistov in geografov, ki so s svojimi zapisi povozili krajevni govor. Prav je, da se tudi to sliši. Da se Brezje s svojim glasom postavijo ob bok Mariji Pomagaj in vesoljnim razsežnostim. Le z upoštevanjem vsega naravnega, človeškega in svetega na breških Dobravah bomo lahko premerili velikost in veličino kraja, ki mu upravičeno lahko rečemo največje slovensko dušno zdravilišče.

Povzeto po Gorenjskem glasu

Slovenia has its own indigenous bee sub-species known as the "**Kranjska sivka**" or Carniolan bee. It is gentle, has a developed food – collecting instinct and makes economical use of its food stores. It lives in a colony which can include up to 80.000 members, most of them being worker bees.

Important contributions to world beekeeping have been made by some Slovenian beekeepers acknowledged all over the world. Among them are **Anton Janša** (1734 – 1773), an early teacher of beekeeping in Vienna,

Peter Pavel Glavar (1721 – 1784), author of the plan for improving beekeeping, **Jan Strgar** (1881 – 1955), a queen bee breeder and trader and **Mihael Ambrožič** (1846 – 1904), a bee trader. An exhibition of painted beehive panels and various beekeeping tools is on display at the Radovljica **Apicultural Museum**. Presenting the rich tradition of Slovenian apiculture, the Museum was founded in 1959 in cooperation with the Main Co-operative Association from Ljubljana, the Slovenian Association of Apicultural Societies and the then Municipality of Radovljica. Painted beehive panels are also on exhibition from May through to October at the Stiftung Stadt Museum in Berlin.

"Panjska končnica" – the painted front-board of the beehive panel, 1891; Photo: Radovljica Apicultural Museum Archives

novice iz slovenije

Ob praznovanju dneva državnosti se je državni zbor sestal na slavnostni seji, pozneje pa se je na Trgu republike v Ljubljani začela osrednja državna slovesnost ob prazniku. Kot prvi slavnostni govornik je na slovesnosti spregovoril predsednik republike Milan Kučan, za njim pa še predsednik vlade Andrej Bajuk. Kučan je v nagovoru dejal, da slavimo, ker smo se odločili prav. Deset let nazaj še nismo praznovali dneva državnosti. Zato pa smo pričakovali veliko - in zmogli morda celo več od pričakovanj. Bajuk pa je med drugim poudaril, da je praznik države Slovenije zato, da izkažemo hvaležnost, si oživimo upanje in skušamo začrtati pot za naprej. Izrazil je trdno prepričanje, da ima demokratična država svoj smisel le tedaj, če se državljanji zavedajo, da so nosilci oblasti, ki nikakor ne pomeni samo moči, ampak tudi dolžnost delati za njeno blaginjo. Opomnil je še, da je praznik naše domovine praznik vsakogar izmed nas. V kulturnem delu programa ni bilo glasbenikov, ki bi morali biti med nastopajočimi (bojkot?). Razpoloženje sta popravila nastopa Alpskega kvinteta in otrok iz plesne skupine Mojce Horvat s Kekčev Dobra volja... Verzi "Slovenija, od kod lepote tvoje" niso pustili ravnodušnih nekaterih članov nove vlade saj se jim je orosilo oko... Kulturnemu programu je sledil velik ognjemet z Ljubljanskega gradu.

Na tradicionalni novinarski konferenci pred Dnevom državnosti, 25. junija, je med drugim predsednik republike Milan Kučan povedal tudi tole: "Deveti rojstni dan države lahko pričakujemo z optimizmom, saj je Slovenija uspešna država, v kateri delujejo vse ustanove, varstvo človekovih pravic je na

New Government of Slovenia

Ministers in the New Slovenian Government: Prime Minister: **Dr. Andrej Bajuk**. Minister of Foreign Affairs: **Lojze Peterle**, Minister of the Interior: **Dr. Peter Jambreč**, Minister of Defence: **Janez Janša**, Minister of Finance: **Dr. Zvonko Ivanušič**, Minister of Economic Affairs: **Dr. Jože Zagožen**, Minister of Economic Relations and Development: **Dr. Marjan Senjur**, Minister of Agriculture, Forestry and Food: **Ciril Smrkolj**, Minister of Small Business and Tourism: **Janko Razgoršek**, Minister of Transport and Communications: **Anton Bergauer**, Minister of Justice: **Barbara Brezigar**, Minister of the Environment and Spatial Planning: **Dr. Andrej Umek**, Minister of Labour, Family and Social Affairs: **Dr. Miha Brejc**, Minister of Science and Technology: **Dr. Lojze Marinček**, Minister of Education and Sport: **Dr. Lovro Šturm**, Minister of Health: **Andrej Bručan**, Minister of Culture: **Rudi Šeligo**, Minister Without Portfolio in Charge of Legislation: **Dr. Tone Jerovšek**

zadovoljivi ravni, makroekonomski kazalci so ugodni, mednarodni ugled in verodostojnost naše države sta na visoki ravni, dobro je začrtana pot v evroatlantske povezave, v odnosih s sosedi ni večjih težav in Slovenija je dejaven sogovornik v mednarodni skupnosti. So pa tudi razlogi za zaskrbljenost, ki jih je povzročila pred kratkim končana vladna kriza: med drugim ni končana razprava o volilnem sistemu in to le dobra dva tedna pred prvim možnim rokom za razpis volitev."

V Mariboru je v mesecu juniju potekala evropska Študentska konferenca o demokraciji, ki jo je v sodelovanju s študentsko organizacijo univerze v Mariboru pripravilo Evropsko združenje nacionalnih študentskih organizacij ESIB. Sodelovalo je več kot 60 študentov iz 32 držav. Govorili so o vključevanju študentov v procese demokratičnega odločanja tako na univerzi kot v družbi nasploh.

Polnih 85 let je minilo od hudih bojov za Mrzli vrh v prvi svetovni vojni. Založba Nordpress iz Brescie v Italiji je prav ob obletnici bojov na soški fronti v Kobariškem muzeju predstavila knjigo avtorja **Guida Allineya**, ki živi in dela v Trstu, do pisanja knjige o dogajanjih v veliki vojni pa sta ga pripeljala velika ljubezen do gora in proučevanje dogodkov na soški fronti. Zelo pomembno je omeniti, da je v tej knjigi dosledna uporaba slovenskih zemljepisnih imen, n.pr. 'Mrzli vrh' in ne Monte Merzli ali Punta Freda.

Consultation of the European region on UNESCO programme was attended by 80 representatives from 43 European countries and opened by Minister of Science and Technology Lojze Marinček. At the meeting they discussed the basic viewpoints on the two - year programme for the years 2002 - 2003 and the new medium - term programme which will be based at the General Conference next year.

Generalni sekretar zveze NATO George Robertson je bil na obisku v Ljubljani. Sestal se je s številnimi političnimi veljaki; sprejel ga je predsednik Kučan, na Brdu pri Kranju pa je sodeloval na konferenci: NATO, Evropska unija in države jugovzhodne Evrope v 21. stoletju. Skupina Neutro, neformalna skupina posameznikov, je v Ljubljani ob obisku Robertsona pripravila protestno manifestacijo v podporo slovenski nevtralnosti in proti zvezi Nato z naslovom **Nevtralnost – DA, NATO – ne hvala!** Udeležba protestnikov je bila skromna, le nekaj deset. Mimoidočim so razdeljevali letake z vsebino proti zvezi Nato. Konec junija pa je Slovenija dobila v Amerškem parlamentu zeleno luč za vstop v NATO.

Odmev na novo vlado v Sloveniji iz Argentine

Tine Debeljak, glavni urednik **Svobodne Slovenije**, tednika Slovencev v Argentini, je izjavil med prvimi: "Vesel sem, da je Slovenija razumela, da je Andrej Bajuk del naše, slovenske zgodovine, čeprav ga dvajset let ni bilo v Sloveniji. Izvolitev nove vlade je bila pričakovana, s čimer je desnica naposled prišla do besede, kajti levica se je branila z vsemi štirimi, tudi z grdimi šikaniranci po medijih, kakršnih v Argentini nismo vajeni. Delo dr. Bajuka Slovenci, živeči tukaj, dobro poznamo, zato smo veseli, da je bil izvoljen. Upam, da se z novo vlado obetajo tudi boljši časi za nas Slovence po svetu, saj doslej za nas ni bilo dovolj posluha. Pričakujemo resno delo in ne zgolj obljub, kajti teh je bilo že dovolj – tudi v Uradu za Slovence v zamejstvu in po svetu, ki deluje pod okriljem zunanjega ministrstva".

Obrambni minister Janez Janša je bil koncem junija gost v **Washingtonu**, kjer se je udeležil večerje s kolegi iz Slovaške, Estonije, Bolgarije, Latvije, Litve in Romunije. Sodeloval je tudi na zasedanju transatlantskega foruma Zahodnoevropske zveze, zgodila pa so se tudi številna dvostranska srečanja in pogovori.

In Washington, the newly appointed Slovenian Ambassador to the US Davorin Kračun submitted copies of this letters of credence to US Deputy Secretary of State Strob Talbot of the US State Department. In Ljubljana, the new South Korean Ambassador Choi Sang – duk and Kuwaiti Ambassador Nabilla Abdulla A.Mulla presented their letters credence to President Milan Kučan.

Slovenija je v tem mesecu bogatejša za novo domoljubno knjigo z naslovom "Življenje ob trti in kršinu". V njej so zapisane življenjske izpovedi 27-ih starejših krajanov **Vipave** in okolice. Knjigo bodo nocoj predstavili v škofijski gimnaziji v Vipavi,

V Ljubljani je prve dni julija potekal posvet o naših zamejskih rojaki. Rdeča nit pogovora je bila zgodovina, politična dejavnost, šolstvo in kultura Slovencev na avstrijskem Koroškem v 20. stoletju. Posvet so pripravili državni svet, avstrijsko veleposlaništvo v Sloveniji, ljubljanska izpostava Avstrijskega inštituta za vzhodno in jugovzhodno Evropo in oddelek za zgodovino vzhodne in jugovzhodne Evrope, univerze v Celovcu.

**Človek se mora po ljudeh
ravnati, ne ljudje po človeku.**

(Slovenski pregovor)

Zagorjani so praznovanje 50.rojstnega dne svojemu rojaku **dr. Janezu Drnovšku** pripravili v njim znanem slogu: kar se dogaja v zagorski dolini prvič ali edinkrat, naj se zgodi v velikem zamahu. Avtobusi z Izlak in iz Trbovelj so vozili brezplačno, gasilci pa so uprizorili dež, ki se je po strehi ulil med pesmijo Dež. Obdarovan je bil v zelo širokogrudno, čestitke so bile zelo izvirne in tipične za te kraje. Na displeju pa so prikazali Kučanovo, Clintonovo in mnogo drugih voščil.

The new oratorio "**Ad Missam in Agris**", a work written in Italian language by the Slovenian priest and composer Avgust Ipavec, performed from 24.6. to 27.6.2000 in the cathedrals of Altötting, Vienna (Votivkirche), Trieste (S. Antonio 25.6.), and in Ljubljana's concert hall Cankarjev Dom (26.6.2000). Ipavec has acquired some popularity not only in Slovenia by his powerful vocal works in romantic style, which are inspired by folk and traditional music from his own country and from its European neighbour states. He also had some remarkable representations of his Franciscanian oratorio "**Fonte d'Amore**" performed in the cathedrals of Padova, Assisi and Rome (Ara Coeli), as well as in Vienna, Budapest and Prague. Far beyond 300 artists performed in that European series of representations starting at 24. 6. 2000. The ensemble are composed of three quires from Italy (Coro Maschile Lorenzo Perosi / Cormons, Coro della Basilica Aquileia/Udine, and Coro Vox Julia) the women's quire of Altötting Cathedral (Germany), the Austrian children's quire Kepler - Spatzen (from Graz) and the Bavaria Symphonic Orchestra Szombathely (Hungary). They are completed (by intervention of the Bulgarian Metropolitane Glafkos) by soloists from Bulgaria plus other soloists alternating in.

Toni Kobal, 1982 - Tržič

Skladatelj **Štefan Mauri** je uglasbil Gradnikov cikel ljubezenskih pesmi "**Pisma**". Za uvod v kantato "Mesec je vstal", je akademik France Bernik napisal krajšo predstavitev Gradnikovih erotičnih pesmi. Zanimanje glasbene umetnosti, oziroma slovenskih skladateljev za besedila "Pisem" je eden od dokazov, za estetsko živost in sporočilno aktualnost Gradnikove erotike.

Akademski pevski zbor **Tone Tomšič** iz Ljubljane se je z vodjo Stojanom Kuretom vrnil s tekmovanja za 12. veliko nagrado Evrope v zborovskem petju v Španiji. V konkurenci petih najboljših zborov na svetu, izbranih na različnih tekmovanjih po Evropi, se je uvrstil na drugo mesto. Veliko nagrado Evrope je prejel dekliški zbor **Vesna** iz Moskve.

Na **Medijskem gradu na Izlakah** se je 30. junija začel že peti festival komorne glasbe z naslovom "Valvasorjevi večeri". Sodelovali so mladinski pevski zbori, kvartet flavt Forem, čembalist Luca Ferrini iz Italije, slovenski trobentar Stanko Arnold in orglar Maks Strmčnik. Festival pa je zaključil violinist Tomaž Lorenz in kitarist Jerko Novak. Vse prireditve je financirala Valvasorjeva fundacija, ki bdi nad oživiljanjem starih mestnih jeder in gradov.

V galeriji "**Meduza**" v Kopru je na ogled razstava grafik **Mihe Maleša** (1903 – 1987), ki spada v projekt Grafika v Sloveniji. Maleš je pomemben (ob Božidarju Jakcu) kot drugi pionir slovenske grafike in kot popularizator umetnosti. Njegova zapuščina vsebuje več kot 1200 slik, 3500 risb in grafik, in kaže na eno najplodovitejših osebnosti slovenskega likovnega življenja.

Pri Družini so v zbirki **SIDRO** izšle tri, za poznavanje antične in srednjeveške filozofije in tragedije pomembne knjige. Prevod Evripidove tragedije "Heraklova smrt", drugi dve izpod peresa lani umrlega filozofa Josefa Peiperja govorita o štirih naravnih krepostih in sta naslovljeni "Razumnost in resničnost" ter "Srčnost in zmernost".

Bog je umetnik in jaz sem njegovo orodje.

Ferdinand von Zeppelin

• The **Zagreb Museum for Art** and Trade formally opened the exhibition featuring Slovenian architect Jože Plečnik which is entitled "**Architecture for a New Democracy**". The opening was under the patronage of Slovenian President Milan Kučan, Croatian President Stipe Mesič and Czech President Vaclav Havel. On the occasion, president Kučan and Mesič discussed open bilateral issues.

• *Komisija za volitve, imenovanja in administrativne zadeve je po nedavni zavrnitvi v državnem zboru soglasno podprla prenovljen predlog vlade za imenovanje novega Upravnega odbora **Prešernovega sklada**. V njem naj bi bili za razliko od prvega predloga zastopani predstavniki z vseh območij države in ne zgolj iz prestolnice. Poleg tega so člani komisije največ pozornosti namenili administrativnim zadevam.*

• The exhibition "**From Romans to Slavs**", prepared by Dr. Timotej Kniflic, senior custodian for archaeology of the Early Middle Ages is open to the public in the atrium of the National Museum of Slovenia up until November and will consequently become part of the museum's permanent set up. Based on research findings, the exhibition presents archaeological and written sources and life in the Early Middle Ages – between the 5th and 10th centuries.

• *The Slovenian national football team was greeted by a large crowd at Ljubljana Airport when it returned home, as their performance at Euro 2000 had far exceeded all expectations and delighted the Slovenian public. Despite the team finishing its Euro 2000 campaign with a 0 : 0 draw against Norway the day before, that was another good game at Euro 2000, which proves that the Slovenians are becoming a recognised footballing nation.*

• **Petkovšek Wins on parallel Bars** – at the World Cup gymnastics meeting in Ljubljana, Mitja Petkovšek won first place on the parallel bars, whilst Aljaž Pegan came second on the fixed bar.

• *Na kranjskem pokopališču so se pred kratkim poslovili od, starejšim rodovom znane alpske smučarke **Slave Zupančič**. V petdesetih letih je bila najboljša slovenska alpska smučarka. Osvojila je 22 naslovov državne prvakinja in se kot prva Slovenka udeležila zimskih olimpijskih iger leta 1956 v Cortini d'Ampezzo. Udeležila se je tudi svetovnega prvenstva leta 1958 v Badgasteinu. Isto leto so jo razglasili za najboljšo športnico Jugoslavije.*

• Na svetovnem prvenstvu v **Poznanju na Poljskem** je kranjčan **Boris Benedik** osvojil naslov svetovnega prvaka v kegljanju, za nameček pa še tretje mesto v kombinaciji. Slovenska reprezentanca se je vrnila s tremi kolajnami, saj so si tudi ženske priborile ekipno srebro.

• Meseca julija bo v Sloveniji **tretje svetovno prvenstvo radioamaterjev** ali kot radioamaterji radi imenujejo radioamaterska olimpijada. Radioamaterji iz celega sveta se bodo najprej zbrali na Bledu, potem pa se razkropili po vsej Sloveniji. To bo med drugimi tudi zelo **uspešna promocija Slovenije**. Dogodek je zaznamovala tudi pošta Slovenije z izdajo priložnostne znamke. Ob izdaji je bila kratka slovesnost v prostorih ministrstva za obrambo, na kateri je spregovoril generalni polkovnik Iztok Podbregar in poudaril pomen radioamaterstva nasploh, še posebej med agresijo na Slovenijo. Za njim je na kratko o olimpijadi spregovoril tudi predsednik organizacijskega odbora Tine Brajnik.

• *At the World Cup gymnastics meeting in Ljubljana, **Mitja Petkovšek** won first place on the parallel bars, whilst **Aljaž Pegan** came second on the fixed bar.*

• Na velikem teniškem turnirju na Braču na Hrvaškem je **presenetila mariborčanka Tina Pisnik z zmago v finalu**. Zmagoslavje na največjem hrvaškem turnirju – nagradni sklad je bil 170 tisoč dolarjev – je doseglo močan odmev v teniškem svetu. To je bila Tinina prva zmaga na najmočnejših profesionalnih teniških turnirjih in je v žep spravila

27. tisoč dolarjev. Na poti do finala je premagala številne renomirane nasprotnice in v finalu še Francozinjo Amelie Mauresmo, lansko finalistko odprtega prvenstva v Avstraliji. Po legendarni Mimi Jauševac in vrstnici Katarini Srebotnik je Pisnikova tretja slovenska igralka, ki ji je uspelo zmagati na turnirju WTA.

*Nobena pot ni
dolga, če po njej
hodimo s
prijateljem.*

*(Japonski
pregovor)*

od vsepovsod...

Proslava stoletnice rojstva **Antoina de Saint - Exupérya**, pisatelja in vojaškega pilota, ki je izginil med bojnim poletom nad Mediteranom leta 1944, zavzema pomembno mesto v kulturnem življenju Francije v letu 2000. Med številne spremljajoče dogodke spada tudi razstava o življenju St. Exuperya z naslovom **"Veter, pesek in zvezde"**, ki je bila najprej prikazana v Parizu, zdaj pa se sprehaja po Franciji in bo odpotovala tudi v nekatere druge države, v katerih je slavni pisec živel, npr. v ZDA.

Nepalski gorski vodič Apa šerpa (40) je z 11 vzponi na najvišjo goro sveta Mount Everest postal svetovni rekorder. Nepalsko ministrstvo za turizem je sporočilo, da je šerpa vrh 8848 metrov visoke gore dosegel v 11 urah. Apa je na vrh priplezal z jugovzhodne smeri. Sicer je na streho sveta doslej stopilo že 900 ljudi, med njimi 54 žensk. Prvi, ki mu je uspel ta podvig, pa je bil sir Edmund Hillary. Mount Everest je osvojil leta 1953.

293 pianistov, starih od 8 do 85 let je v nemškem mestecu Krefeldu postavilo svojevrsten rekord. **Istočasno je na 150 klavirjih hkrati** izvajalo Straussov "Radetzky mars" in "Pomp and Circumstance" Edvarda Elgarsa. **Rekorderji so med drugim prišli tudi iz Slovenije, Italije in drugod...Ob 300. obletnici obstoja klavirja so prireditelji želeli, da bi hkrati igralo 300 pianistov, vendar jih je nekaj svoj nastop odpovedalo.**

Kdor pozna druge, je pameten; kdor pozna sebe je moder.

Kitajski pregovor

Ameriška vojska je povsem pripravljena na boj proti morebitnim terorističnim akcijam na zimskih olimpijskih igrah leta **2002 v Salt Lake Cityju**. Prisotnost vojaških oseb na civilnih prireditvah sicer ni predvidena v ameriških zakonih, tako bodo za to priložnost sprejeli posebna pravila. Po besedah direktorja varnosti na olimpijskih igrah je mesto že v tem trenutku 80 - odstotno pripravljeno na zagotovitev varnosti, kar je v primerjavi z nekaterimi drugimi prireditelji zelo veliko.

Ameriška vesoljska agencija je sporočila, da so astronomi z vesoljskega čolnika Atlantis uspešno odpravili vse okvare na mednarodni vesoljski postaji, ki jo zdaj sestavljajo na kračnici okrog zemlje. Ameriška astronautka Susan Helms in ruski astronaut Jurij Ušačev sta na postaji zamenjala zadnji akumulator, zato bo na njej spet mogoče priključiti vse porabnike energije.

Švicarske oblasti se pripravljajo, da bodo **vložile obtožnico** zoper hčeri nekdanjega ruskega predsednika Borisa Jelcina zaradi domnevne korupcije in vpletenosti v afero Mabetex.

Tatjana Djačenko je bila Jelcinova svetovalka, v afero pa naj bi bila vpletena še starejša hči **Elena Okulova**. Na seznamu vpletenih naj bi bilo še 14 ljudi.

Gradbeno podjetje Mabetex naj bi Jelcinovima hčerama poravnalo račune z njunih plačilnih kartic, v zameno pa mu je rusko vodstvo zagotovilo draga obnovitvena dela Kremlja. Podjetje Mabetex naj bi za pridobitev gradbenih del plačalo več milijonov dolarjev odkupnine.

Umrli je eden najbolj znanih kiparjev novejše dobe – **ameriški kipar Leonard Baskin**, v 77. letu starosti. Njegove umetnine so izražale predvsem trpljenje, nasilje in nepravilnost sedanje dobe. Baskin je bil leta 1997 eden izmed širih umetnikov, ki je bil izbran za zgraditev Franklin Delano Roosevelt Memoriala v Washingtonu, sodeloval pa je tudi pri izgradnji washingtonskega Woodrow Wilsona in Holocaust Memoriala v ameriški zvezni državi Michigan. Njegova dela so bila razstavljena v Vatikanskem muzeju, Britanskem muzeju, kongresni knjižnici v Washingtonu in newyorškem Metropolitan Museum of Art.

**Lepota je ključ do skrivnosti in klic k presežnosti.
Povabilo k okušanju življenja in k sanjam o prihodnosti.**

papež Janez Pavel II

Triinšedemdesetletna upokojenka iz angleškega kraja in velika zaljubljenka v tombolo ima neverjetno srečo. Kdaj pa kdaj si kupi tombolsko srečko v tamkajšnjem klubu Beacon Bingo. Aprila 1998 si jo je kupila za 40 penijev in dobila 108.000 funtov. Pred nekaj dnevi ja prav tam spet **zadela prvo nagrado v vrednosti 103.000 funtov**. Menda se na Angleškem še ni zgodilo, da bi kdo dvakrat zadel prvo nagrado. Strokovnjaki pravijo, da se kaj takega zgodi le enkrat v petih milijardah primerov.

Na svetovnem prvenstvu v Poznanju na Poljskem je kranjčan **Boris Benedik** osvojil naslov svetovnega prvaka v kegljanju, za nameček pa še tretje mesto v kombinaciji. Slovenska reprezen-tanca se je vrnila s tremi kolajna - mi, saj so si tudi ženske priborile ekipno srebro.

Kalifornijsko sodišče je pred dnevi odločilo, da bo lastnica rotweilerke z imenom Lonnie prejela 20.000 dolarjev odškodnine za bolečine, ki jih je psička utrpela po neuspelem operacijskem posegu. Psička je imela po operaciji poškodovane kremplje in zlomljene zobe, zato je, kot trdi njena lastnica, več noči prejokala. Gre za najvišjo odškodnino, ki so jo v ZDA izplačali kot nadomestilo za bolečine hišnih ljubljencev.

Toliko neumnosti kar kliče po kazni. Ta človek si zasluži nagrado za vztrajno omejenost! Petdesetletni Edward Hall iz Nove Mehike je v veleblagovnici z gradbenim materialom ukradel prikolico in jo odpeljal s svojo toyoto. Vozil je prehitro in že po nekaj kilometrih je pristal v jarku. Hall je odklopil prikolico, odpeljal nazaj v trgovino in ukradel drugo. Komaj razumljivo: tudi ta se mu je prevrnila s ceste, približno 50 metrov proč od kraja, kjer mu je zletela prva. Konec: šel je še po tretjo prikolico in z njo oplazil policijski patroljni avto, ki je prav takrat stal na kraju dveh prejšnjih nesreč. Zdaj so ga prijeli.

Dajati se pravi bogateti, jemati, zmeraj imeti manj. Res čudna stvar: ljubezen. Ljubezen je bojna igra dveh: poražen je tisti, ki dobi, zmaga tisti, ki zgubi.

Tone Kuntner, slovenski pesnik

Znameniti stolp v Pisi je vse bolj pokončen, so sporočili iz skupine, ki sodeluje pri reševanju te svetovne znamenitosti. V zadnjem letu in pol so jo zravnali za 13 centimetrov. Stolp, ki je pravzaprav zvonik katedrale, so začeli graditi že leta 1173 in ga dokončali šele čez kakšnih dvesto let. Že med gradnjo se je začel nagibati, zaradi prevelikega naklona pa so ga pred desetletjem zaprli za obiskovalce. S posebno obteženo konstrukcijo, ki so jo zgradili pod zemljo, želijo stolpu podaljšati življensko dobo. Prvi rezultati so spodbudni, vendar delavci in projektanti nagibanje stolpa še vedno pozorno spremljajo.

Sodja Franc

Ulov življenja je uspel Tristanu Gouzijenu, ribiču z bretonske obale v Franciji. V njegovo mrežo se je ujelo dva tisoč steklenic šampanjca znamke Veuve Clicquot letnikov 1979 – 1984. Toda pijači se bo odrekel, saj namerava dobro ohranjene steklenice prodati na dražbi.

Kanada je bila že sedmič zapored razglašena za državo, kjer se na svetu najbolje živi. Tako so ugotovili poročevalci ZDA v svojem letošnjem poročilu. Sledi ji Norveška, med prvimi desetimi pa so še ZDA, Avstralija, Islandija, Švedska, Belgija. **Slovenija je 29. po kakovosti življenja**.

Splet je svet – hrana brez bacilov
Kljub temu, da gre naša civilizacija z velikimi koraki naprej, na določenih področjih še vedno ostaja zadaj. Čistoča v kuhinji je ena izmed glavnih skrbi vsake gospodinje, zato ne bi škodil ogled strani, ki prinaša koristne nasvete o varnosti v domačem prehranjevanju.
(<http://www.homefoodsafet.org>)

Slovenec še vedno vznemirja neznana Prešernova podoba

Nobena portretna podoba ni na Slovenskem in med Slovenci vzbudila toliko polemik, toliko različnih mnenj, priznanj in zavrnitev kot Prešernova. Avtor knjige "Pesnikova podoba", umetnostni zgodovinar, se v njej ukvarja z odmevi, ki jih je v slovenski kulturni zgodovini povzročalo iskanje in nenehno – že vseh 150 let po smrti – nastajanje pesnikove podobe.

Ker prave avtentične upodobitve Prešerna ni, saj se za življenje pesnik ni dal portretirati, Slovenci še vedno iščejo pravo identifikacijo z njim. Še najbolj avtentična upodobitev doslej je Goldensteinov portret iz leta 1850. Slikar ga je naslikal po pesnikovi smrti, torej po spominu. Kaj je avtorja knjige "Pesnikova podoba" motiviralo k njenemu nastanku, piše: "Kulturna zgodovina še ni pobrskala prav vseh skritih kotičkov, morda je v javnih in zasebnih zbirkah še vedno neodkrita, pozabljena in zaprašena podoba pesnika, ki čaka na odkritje. Toda mačnosti je malo, saj je bilo dosedanje iskanje zelo temeljito; ob vsem iskanju in polemikah se je prelilo neizmerno veliko črnila in to se mi je zdelo nadvse zanimivo raziskati – kako smo namreč skušali v različnih obdobjih zapolniti praznino – neobstoj pesnikovega portreta. Radovednost, ki je Slovenec v iskanju pesnikove podobe nenehno gnala v

nova in nova iskanja, je vsekakor razumljiva, kot je razumljiva potreba, da bi svojega največjega pesnika poistovetili tudi z njegovo vizualno podobo."

Popravljen portret – Kako se je v enem mesecu lahko spremenila pesnikova podoba, je razvidno iz objave na naslovnici ljubljanskega Zvona; zaradi pripomb na upodobitev Ignacija Eignerja v 3.š. Zvona februarja 1879, je avtor v 5.š. Zvona marca istega leta upošteval pripombe, ki so se vsule od pričevalcev, ki so pesnika poznali še za življenja.

➤ več poet svoj (nogometni) dolg....

IGRIVO VOJSKOVALIŠČE EVROPE

Poljana okoli Waterlooja je čakala v smrtni tišini, če parafraziram začetek poetičnega zapisa, ki na plakatih vošči dobrodošlico vsem, ki so prišli v Amsterdam, kamor se je premaknilo bojišče.

Waterloo nas je pričakal natančno 18. junija, na dan, ko se je pred stopetinoosemdesetimi leti začela bitka za Waterloo. V zraku je dišalo po sveže pokošeni travi, ki je napol budne vojake spominjala na njihove domove in dekleta, ki so jih pustili tam. Od šotorov se je od časa do časa zaslišalo hrzanje konj, ki so se nemirno

prestopali. Na poljano so se počasi razvrstili vojaki, oblečeni v uniforme držav, ki so jim pripadali. Nekateri med njimi so si še tik pred začetkom dobro zavezali čevlje in si za dokolenke namestili ščitnike. V ravni vrsti sta si nasproti stala mogočna nasprotnika. Praporščaka sta vsak na svoji polovici razprostrla svoji zastavi in ju položila na travo. Od nekje se je zaslišala pesem, ki so ji iz vsega grla najprej pritegnili eni potem še drugi. Za bitko je bilo vse pripravljeno, zapihal je veter in dvignil šope sena. General, oblečen v paradno uniformo je dal znak za napad. Začelo se je točno ob enajsti uri intrideset minut, končalo pa dve uri kasneje, ko je na bojišču obležalo skoraj petdeset tisoč pokošenih. Veliko je bilo ujetih in zaprtih. Po poljani je veter skozi usta vojakov

*Špoštovana urednica "Glasila" ga.
Majda Gunžer*

Čeprav sva se srečala na zadnjem koncertu v Torontu, sem vam verjetno nepoznan. Sem ustanovni član in prvi predsednik "Vseslovenskega kulturnega odbora" ter več drugih Slovenskih ustanov v Kanadi in Sloveniji. To vam omenjam le zato, da veste kdo vam piše.

Želim vam sporočiti, da mi je sedanji format in vsebina "Glasila" dosti bolj všeč kot v preteklosti. Vedno ga z veseljem vzamem v roke in ga preberem. Sem zelo vesel napredka. Upam, da bom Glasilu v prihodnosti zopet lahko kaj več prispeval. Iskren pozdrav! Keep up the good work! Enako lep pozdrav g. Slobodniku!

Stane Kranjc

Špoštovani!

Oprostite, da zamujam s plačilom za "Glasilo". Upam, da bom v bodoče bolj redno plačeval.

Vsem sodelavcem "Glasila" želim vse najboljše. Želim vam še v bodoče uspešno vodenje "Glasila kanadskih Slovencev". Prilagam ček za 25 dolarjev.

Prijateljski pozdravi, Stane Slodnjak

Dear Ms. Majda Gunžer,
Thank you very much for publishing the corection 'on page 21 of the Yune issue). It wasn't necessary, but I appreciate it

Best wishes Pavle Laric

Vsem zgoraj imenovanim, se Vam za dobre želje in pohvale iskreno zahvaljujem. V upanju, da vam bo "Glasilo" še naprej v prijetno in zanimivo branje, Vam želim lepo poletje in vas tople pozdravljam.

Majda Gunžer

Ko so španskega slikarja **Pabla Piccasa** vprašali, kako je mogoče, da je pri šestdesetih še vedno tako mladosten, je izdal skrivnost: "Kako mi to uspe, bi radi izvedeli? Brž, ko se mi zazdi, da sem prestar, da bi nekaj napravil, to takoj naredim."

Pablo Picasso

Nastala je dobra in pozitivna stvar, ki je končno spet združila Slovence mimo nacionalnih, političnih in verskih okvirov. Ta okrogla žoga je univerzalna in ne izbira barve kože, niti politične opredelitve, niti vere in združuje Slovence pod nekim skupnim imenovalcem, ki je šport. *Miha Turk*

Ljubitelj cvetja zaliva vsako bilko na svojem vrtu z osvežilno vodo svojega spoštovanja.

Elisabeth S. Lukas

➤ šepetal izrečena imena, Zahovič, Pavlin, Katanec, Šiljak in njihovih predhodnikov Popivoda, Oblak, Verdenik, če spet parafraziram dobrodošlico, ki so jo izrekli gostitelji prvenstva.

Ko se je režiser spota "Slovenija gre naprej" v zelenem dresu Ermina Siljaka vzpenjal na umetno zgrajeni grič, ki zdaj stoji na mestu bitke za Waterloo in ko sva si podajala torpedu podobno žogo, me je prešinilo, da se zdaj glavne bitke med

civiliziranimi narodi v Evropi, vodijo na nogometnem igrišču. Igrišče s sveže pokošeno travo, ki jo vedno znova zavohaš vsakič, ko se pojaviš na tribuni, je postalo tisti teren, kjer se merijo moči modernih bojnikov in za katere voyersko trepeta svet, dokler "na igrivem vojskovališču Evrope", nekdo, ne zapusti letega z dvignjeno ali sklonjeno glavo.

Matjaž Pikalo
•••••
julij/avgust 2000 - 33

Finančni svetovalec

REGAL Stan Konda
CAPITAL Financial Consultant
PLANNERS Tel: (905)624-8069
LTD. Fax: (905)670-3121

INVESTMENT FUNDS, - INSURANCE SERVICES -
RRSP - RRIF TAX & ESTATE PLANNING

Za vlagatelja je bolje, če ima strokovnega finančnega svetovalca. Danes je veliko investorjev, ki sami sebi škodijo, ker investirajo ob nepravem času. Veliko ljudi kupuje, ko so cene na borzi visoke, prodajajo pa, ko delnice padajo. Anketa je pokazala, da so to investitorji, ki kupujejo in prodajajo delnice brez strokovne pomoči. Veliko ljudi se boji tvegati poslovanja v borzi, so pa drugi, ki preveč pričakujejo od svojih investicij. Zato je zelo potrebno, da se pogovorite z finančnim svetovalcem, ki vam bo pomagal narediti načrt in tako uresničiti vaš cilj, ko boste šli v pokoj, pa naj bo to čez 5, 10 ali 30 let. Dvanajstletna anketa pri Dalbar Inc. v USA je pokazala, da so investitorji, ki so jim pomagali finančni svetovalci, zaslužili 16% več kot pa brez njih.

Zadnje čase veliko ljudi investira samostojno - imenujemo jih 'daytraders'. Po statistiki 7 od 10 'daytraders' zgubi denar, 10% od teh - vsak deseti, zgubi celo ves denar. To lahko pelje človeka tudi v zasvojenost in tako povzroči veliko skrbi in nervoze. Ljudje bi se morali zavedati, da so za vsak poklic strokovnjaki. Kakor nam zdravniki pomagajo ko smo bolni, mehaniki popravijo avto, zobozdravniki zobe, - nam finančni svetovalci pomagajo pri investicijah.

Najboljši način, kako gospodariti z denarjem ki ga imate je, da se pogovorite s strokovnim finančnim svetovalcem, ki razume vaše potrebe in načrte.

Preprosta 'buy and hold strategy' vam lahko pomaga k lepemu bogastvu.

Stan Konda je slovensko govoreči finančni svetovalec, ki zastopa "Regal Capital Planners" od leta 1997. Pomaga Slovencem iz južnega Ontaria s finančnimi zadevami kot so: RRSP, RRIF, "Mutual Funds", življenjska zavarovanja, davki.

Če vas glede tega karkoli zanima, ga pokličite. Obišče vas lahko tudi na domu.

kulinarika

Belokranjsko telečje cvrtje

Ta jed je presenetljivo malo znana, a nadvse okusna. Za štiri osebe potrebujete :

60 dag telečjega mesa, 3 jajca, 5 dag kruhovih drobtin, sol, poper, muškadni orešček, 5 dag drobno sesekljane čebule, svež sesekljan peteršilj. Recept nam je posredoval Uroš Špolar, ki že sedem let skrbi za goste gostilne Štravs v Podturnu pri Dolenjskih toplicah. Podturn je vasica na obrobju Bele krajine, nad njo pa se začenja pobočje Kočevskega Roga. "K nam radi prihajajo tudi gostje iz Italije, ki sicer ponavadi naročijo kakšno jed iz divjačine ali ribo, pogosto pa tudi našo posebnost, telečje cvrtje", pravi Uroš Špolar.

Cvrtje pripravimo takole: Telečje meso drobno zmeljemo, sesekljano čebulo prepražimo na vroči maščobi. Čebulo nato odstavimo, nato ji dodamo drobno narezan peteršilj, zmleto meso, eno jajce, kruhove drobtine, sol, poper in malo muškatega oreščka. Vse skupaj dobro pregnetemo in oblikujemo polpete. Te po pariško paniramo v dveh jajcih in jih v vročem olju ocvremo tri, štiri minute.

Belokranjsko cvrtje je presenetljivo rahlo, okus pa tudi zaradi muškatega oreščka prijeten, vendar nevsakdanje poseben. K tej jedi ponudimo zeleno solato in pražen krompir ali kuhan krompir v kosih. Vino pa seveda belokranjsko belo ali kakšno podobno belo suho vino.

ali ste vedeli....

Ženske in stres - Nove raziskave na kalifornijski univerzi v Los Angelesu so pokazale, da ženske lažje prenašajo stres kakor moški. Medtem ko so moški v ekstremnih okoliščinah vedno odzovejo z napadom ali preklinjanjem, si ženske poiščejo varstvo pri prijateljih ali kompenzirajo svoja čustva s tem, da obsipavajo svoje ljubljene s skrbjo in ljubeznijo. To ne velja samo za ljudi temveč so to opazovali tudi v živalskem svetu. Vse je vzrok v hormonih. Ženske so tudi manj dovzetne za od stresa odvisne bolezni, kot so visoki krvni tlak, alkoholizem in zasvojenost z mamilii.

Michelangelov David škili! Kip biblijskega junaka Davida, ki je skoraj petsto let veljal za simbol popolnosti in renesančne moške lepote, je v resnici škilast. Marc Levoy z univerze v Stanfordu (ZDA) je po letu dni računalniških meritev in poskusov z laserskimi žarki ugotovil, da vsako oko slovite Michelangelove mojstrovine gleda v svojo smer. Trdi, da pri tem gre za značilno umetnikovo zvijačo, s katero je doegel, da je pogled videti pravilen, ne glede na to, s katere strani jo gledamo. Skoraj štirimetrski marmorni David kodrastih las in lepega telesa, z rahlo nagnjeno glavo zato gleda v levo, če ga opazujemo z desne, in naravnost predse, če ga gledamo z njegove leve. Original hrani Akademija lepih umetnosti, na firenškem trgu pa original nadomešča izvrstna kopija Davida.

Slavna pisateljica pokopana v papirnati krsti

Britansko pisateljico romantičnih ljubezenskih romanov Barbaro Cartland so pokopali na njenem posestvu pod visokim hrastom v preprosti papirnati krsti. Pisateljica, ki je umrla v 99. Letu življenja, si je to sama izrecno želela, saj je takšen pogreb še najmanj škodljiv za okolje.

Hčerka legendarnega pevca rocka Elvisa Presleya **Lisa Marie Presley** je v svojem rojstnem kraju Memphis postavila temeljni kamen zavetišča za brezdomce, ki se bo imenoval **Presley Place**.

Elvis se je rodil v zelo revni družini in tudi tako živel, dokler ni po svetu zaslovel kot rokenrol zvezda in si s tem ustvaril ogromno bogastvo. Poleg Lise Marie bo pri financiranju projekta sodelovala tudi humanitarna fundacija Elvisa Presleya, ki bo za gradnjo zavetišča namenila 1,3 milijona dolarjev.

Uspešna genska terapija! Ameriški raziskovalci so sporočili medijem, da jim je uspelo s kroglicami masti 'pretihotapiti' natančno izbrane gene v možgane (za sedaj samo poiskus na podganah), kar bi lahko pomenilo uspešno metodo zdravljenja za celo vrsto bolezni, od alzheimerjeve bolezni do možganskih tumorjev. Dodajajo še, da lahko s to metodo tudi preventivno vplivajo na razvoj vrste bolezni, vendar bo potrebno metodo najprej preiskusiti še na ljudeh. V drobne kapljice masti namreč spretno prikrijejo zdrave gene in jih nato intravenozno vnesejo v možgane.

Iz VELIKE PRATIKE

Julij - Avgust

Če Marijinega dne ne bo lepo, se dež ves mesec ustavil ne bo.

Če na danMarjete deži, orehov pričakovati ni, seno se ne more posušiti, lešniki bodo črvoviti.

Če se megla zjutraj v zrak vzdiguje, slabo vreme napoveduje.

Srpana če veter zvedri, vreme dolgo še trpi.

O velikem Šmarnu lepo, dosti grozdja bo.

Po vremenu sv. Jerneja, rada vsa jesen se nareja.

Dež na sv. Janeza glave rad stori orehe piškave.

humor

- V Mariboru se ob imenovanju pomožnega škofa dr. Stresa smejejo sledečemu: Zdravnik je škofu Krambergerju naročil, naj se varuje vsakega, tudi najmanjšega stresa. Sedaj pa je, revež, dobil prav velikega Stresa...
- "Le kako so mogli naši predniki preživeti brez avtomobila, radia, televizorja...!" - "Saj niso preživeli. Vsi so pomrli."
- "Gospod sodnik, nedolžen sem!" - "Tako rečejo vsi." - "Če vsi tako rečejo, potem gotovo ne lažem!"
- "Nekdo mi je vrgel škatlo v glavo." - "Kaj pa je bilo v njej?" - "Nič." - "In kaj je bilo v škatli?"

G R A D B E N O P O D J E T J E
JOE KASTELIC LIMITED

**KVALITETA,
KI JI VSEKAKOR
LAHKO ZAUPATE**

TEL: (416) 255-2085 HOME: (905) 2715538
770 BROWNS LINE TORONTO, ONT. M8W 3W2

**MIHAEL ACTION
INTERNATIONAL**

Div. of 1206048 Ontario Limited

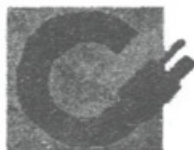
REPRESENTING ALL RHEEM PRODUCTS IN SLOVENIA AND REPUBLICS OF FORMER JUGOSLAVIA, WE PROVIDE DESIGN AND INSTALLATION OF ALL TYPES AND SIZES OF HVAC SYSTEMS INDUSTRIAL / RESIDENTIAL / COMMERCIAL / INSTITUTIONAL / SPECIALIZED FACILITIES. EQUIPMENT CAN BE PURCHASED AND ARRANGED FROM CANADA OR SLOVENIA

Email: mihael@home.com

TEL: 905-271-0672 OR: 416-737-6813

FAX 905-271-7383

In Slovenia: 011-386-68-848-50

Condu Electric

Industrial, Commercial & Institutional

John Recel
EI5513

Tel: 416 741 7374

Fax: 416 741 7372

Pager: 416 331 3641

105 Riverhead Drive
Etobicoke, Ontario
M9W 4H1

WHIZ - A - TOP LINEN

OWNED AND OPERATED BY THE
GRBAVAC FAMILY

LINENS FOR ALL OCCASIONS. LARGE VARIETY OF
COLOURS.

LET US HELP MAKE YOUR EVENT COMPLETE

142 STAPELTON AVE.

HAMILTON, ON. L8H 3N8

TEL: 905 545 1316 FAX: 905 545 7869
WATS 1-800-263-8623

Anthony Klemencic

B.Sc., LL.B.

SLOVENSKI ODVETNIK

Tel: (416) 251-5281

Fax: (416) 251-0029

332 Browns Line

Toronto, M8W 3W2

HRANILNICA IN POSOJILNICA

SLOVENIA PARISHES CREDIT UNION

725 Brown's Line, Toronto, ON M8W 3V7 Tel. (416) 255-1742

618 Manning Ave., Toronto, ON M6G 2V9 Tel. (416) 531-8475

23 Delawana Dr., Hamilton, ON L8E 3N6 Tel. (905) 578-7511

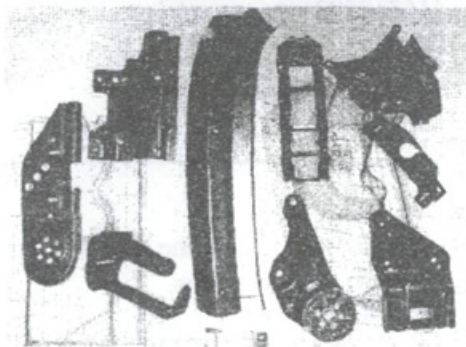
*Vse bančne usluge nudimo po najugodnejših pogojih.
Brezplačne potovalne čeke in mednarodna denarna nakazila.*

J.M. DIE Limited
909 Pantera Drive
Mississauga, Ontario
L4W 2R9

Tel: 905 625 9571

Fax: 905 625 2855

CUSTOM MANUFACTURES OF METAL STAMPING DIES

Complete engineering design and manufacturing for metal parts and tooling

Fully computerized technologically advanced CAD, CAM and CNC machinery

Production machinery up to 500 tons and 72x120" capacity

President: Joe Skof

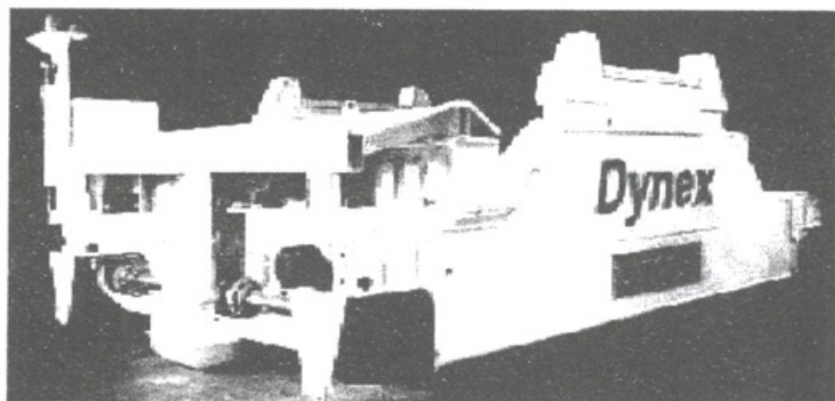
Titan

2300 Forbes Street, Whitby, Ontario Canada L1N 8M3

Tel: 905 721 1200 Fax: 905 721 1204

Website: <http://www.dynexeng.com>

Email: pkoslik@dynexeng.com

Turnkey Steel Mill Equipment

ROCKWOOD OPTICAL

owner:

MARJAN MOZETIČ

- Eye Examinations Arranged
- Laboratory on Premises
 - Lenses Duplicated
 - Prompt Service
 - Repairs

Rockwood Mall
4141 Dixie Road, Missisagua
Tel: 625-6444

LEADERSHIP
MANAGEMENT
CANADA INC.

Mastering Leadership **Frank J. Kreze**

President Licensee
e-mail: fkreze@bar.imag.net

Pager:
4163185821@pcs.cantelatt.com
192 Park Avenue
Holland Landing, Ontario
L9N 1J7

**ALDERWOOD
JEWELLERY**

Miro or Peter Rak

will be happy to discuss with you all the characteristics of Diamonds and other precious stones.

Alderwood Plaza 857 Browns Line Etobicoke, ON, M8W 3V7
Phone: (416) 255-4429

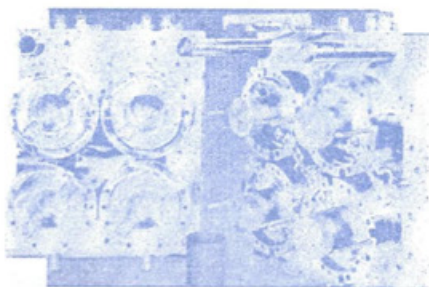

TOP GRADE MOLDS, LTD

President:

Joe Slobodnik

929 Pantera Drive
Mississauga, Ontario
Canada, L4W 2R9
Phone: 905/625-9865
Fax: 905/625-5417
e-mail: tgm@topgrademolds.com
Website: www.topgrademolds.com

Quality since 1964

SLOVENSKA HRANILNICA IN POSOJILNICA JOHN E. KREK'S SLOVENIAN CREDIT UNION

Offering a Full Range of Financial Services.
Discover The Difference and Become A Member!

MORTGAGE SPECIAL

7.3%

5-year Closed

Residential owner-occupied property.
Purchase or transfer in from another
financial institution.

CAR LOANS

7.75%

Variable Rate

Rate based on credit history.

Contact our Loan Specialists
and we will pre-approve you today!

Tel. (416) 252-6527

Email: loans@jekscu.com

747 Brown's Line 611 Manning Ave. Toronto
Toronto, ON, M8W 3V7 ON. M6G 2W1

Rates subject to change without notice

Toronto

July 16, 2000

Večerni zvon, Tombola

July 23, 2000

Holiday Gardens, Picnic - "Slovenski Muzikantije"

July 29, 2000

Slovensko letovišče, Poletni dan

August 6, 2000

Lovsko društvo, Picnic in Alliston

August 13, 2000

Večerni zvon, Proščenje

August 20, 2000

Holiday Gardens, Picnic - "Matija Lebar"

August 27, 2000

Holiday Gardens, Members Picnic

Hamilton, Kitchener, Niagara

July 16, 2000

Bled, Žegnanje in piknik

July 22, 2000

Slovenski Park, Annual Fishing Trip - Fish Fry

July 23, 2000

Lipa Park & VPZ Bled, Picnic

August 5, 2000

Canadian Slovenian Scholarship Fund, Golf Tournament

August 6, 2000

Slovenski Park, Picnic / Children's Game Day

August 13, 2000

Bled, Sports Picnic

Slovenian Cultural & Social Club "Triglav", Picnic

August 20, 2000

Lipa Park, Picnic - Music in the Park

GREEN ACRES MOTEL

1303 Lakeshore Rd. E.
Mississauga, ON
L5E 1G5
Tel: (905) 278-6910

West Side Toronto
Adjacent to Downtown Toronto
Via Expressways

FAMILY MEAT & DELICATESSEN

Na razpolago imamo vse vrste domačih izdelkov, prekajeno meso, po naročilu odojčke, pečene na ražnju.

Za najboljšo postrežbo sta na voljo:

Mary ali Richard

278 Brown's Line
Toronto, ON, M8W 3T5
416 255-1098

Zobni zdravnik

Dr. A. P. Kačnik

Rosedale Medical
Centre, 600 Sherbourne
St., Suite 401
(Bloor-Sherbourne subway)
Toronto, ON, M4X 1W4

Tel: 416.922.1161

ROCK GARDEN CAFÉ

Owner:

BORIS MOZETIC

760 Brant Street
Burlington, Ont.
905 / 632-8465

P. I. CONSTRUCTION

Ivan Pezdirec

General Renovation
Commercial and Residential
Lating Drywall
Acosting Ceiling Tiles

Pager: (416)600-2909
Fax: (905) 625-2990

1139 Talka Cr. Mississauga
ON, L5C 1B1